

3 1761 03570 9641

Ghadara dī gūñja

PK
2656
G44
v.2

Ghadar di rīkh

ਗ਼ਦਰ ਦੀ ਰੀਖ

ਨੰ: ੩

ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਲੀ

Editor: Hindustan Ghadar

*Sent: Ghadar Party
di postan di larī*

ਸਨ: ੧੯੧੬

ਗ਼ਦਰਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਲੜੀ

ਨੰ: ੪

ਐਡੀਟਰ ਤਿੰਨੋਂ ਸਤਾਨ ਗ਼ਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਤਿੰਨੋਂ ਸਤਾਨ ਗ਼ਦਰ,
 ਪ੍ਰੈਸ ਸਾਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਐਮਰੀਕਾ ਵਿਚੋਂ ਛਪਕੇ ਹੋਏ ਭਾਈ
 ਕੇਸ਼ਵਰਾਓ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ..... ਮਿਲੇ ਪਤਾ

THE EDITOR "HINDUSTAN GHADAR" SAN FRANCISCO,

Sri Satguru Jagjit Singh Ji library

S. NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰੀਤਸ਼ੀਲਾ ਦੁਰ ੧੧੦੦੦, ਪਸਤਕ

ਬੰਦੇ ਮਾਤੁਮ

ਤੁਮ ਕਿਸ ਕੇ ਪੁਤ ਕਹਾਤੇ ਹੈ ਕਿਸ ਨਾਮ ਸੇ ਜਾਨੇ ਜਾਤੇ ਹੈ

PK
2656
644
1.2

ਕਹ ਜਨਮ ਐਰ ਰਖਸਾ ਪਾਈ ਹੈ ਕੋ ਕੋਣ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਈ ਹੈ
 ਏਹ ਕੈਸੀ ਗਫਲਤ ਫਾਈ ਹੈ ਮਾਤਾ ਸੇ ਜਾਨ ਚੁਹਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਯਾਹਿਦੂ ਹੈ ਯਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਯਾ ਰਖਤੇ ਹੈ ਦੀਗੁ ਈਮਾਨ
 ਯਾ ਮੁਫਲਸੋ ਹੈ ਯਾ ਸੁਲਤਾਨ ਜਗ ਮੇਂ ਹਿੰਦੀ ਕਹਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਗੋਰੇ ਸੇ ਬੋਹਤ ਨਿਮਰਤਾਈ ਭਾਈਓਂ ਸੇ ਹੈ ਗੁਮਰਾਹੀ
 ਏਹ ਸਜਾ ਖਸਾਮਦ ਕੀ ਪਾਈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਕੇ ਪੁਤ ਕਹਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਵੇਹ ਸਨੰਦੇਲਤ ਐਰ ਸਾਨ ਕਹਾ ਵੇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਐਰ ਗਿਆਨ ਕਹਾ
 ਵੇਹ ਆਣ ਬਾਣ ਐਰ ਮਾਣ ਕਹਾ ਜਗ ਦੇਖਨਹੀ ਸੁਹਮਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਜੇ ਅਨੰਦਾਤ ਕਹਾ ਲਾਤੇ ਹੈ ਵੇਹ ਅਨੰ ਤੁਮਰਾ ਖਾਤੇ ਹੈ
 ਫਿਰ ਜੰਗਲੀ ਤੁਝ ਬਝਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ ਗੈਰਤ ਕੁਫਨਹੀ ਖਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਜਤੇ ਕੀਠੇ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਐਰ ਜਾਨ ਤੁਮਾਰੀ ਲੇਤੇ ਹੈ
 ਕਹੀ ਅਬਲ ਭਹਿਸਟ ਕੁਦੇਤੇ ਹੈ ਤੁਮ ਅੰਧੇ ਕਿਓਂ ਬਣ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਵੇਹ ਦੇਸ ਤੁਮਰਾ ਲੁਟੇ ਹੈ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਕੇ ਝੁਟੇ ਹੈ
 ਕਿਆ ਹਾਥ ਤੁਮਰੇ ਟੁਟੇ ਹੈ ਜੇ ਭੀਖ ਮਾਂਗੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਜੇ ਬੀਰ ਭੂਮੀ ਕੈਹ ਲਾਈ ਹੈ ਇਤਹਾਸ ਮੇਂ ਸਭ ਨੇ ਗਾਈ ਹੈ
 ਗੁਰਤ ਵੇਹ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਈ ਹੈ ਤੁਮ ਪੁਤ ਕਪਤ ਕੈਹ ਲਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਇਸ ਜੀਨੇ ਸੇ ਤੇ ਮਰ ਜਾਓ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਮੂੰਹ ਮਤ ਰਖ ਲਾਓ
 ਪਕੜੇ ਹਿਮਤ ਕੁਫ ਕਰ ਜਾਓ ਤੁਮ ਭੁਰਤ ਪੁਤ ਕੈਹ ਲਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਤੁਮ ਭੁਲ ਗਏ ਹੈ ਆਪਨੇ ਕੇ ਜਾਗੇ ਫੋੜੇ ਇਸ ਸੁਫਨੇ ਕੇ
 ਬੰਦੇ ਮਾਤੁਮ ਕੋਥੇ ਜਾਪਨੇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਫਿਰ ਜੈ ਕੇ ਪਾਤੇ ਹੈ ਤੁਮ
 ਜਹਗੀਲੇ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਓ ਐਰ ਇਨ ਗੋਰੇ ਕੋ ਡਸ ਖਾਓ
 ਕਾਲਾ ਪਨ ਆਪਨਾ ਰਖ ਲਾਓ ਹੁਣ ਕਿਓਂ ਦੇਹ ਲਗਾਤੇ ਹੈ
 ਤੁਮ ਕਿਸ ਕੇ ਪੁਤ ਕਹਾਤੇ ਹੈ ਕਿਸ ਨਾਮ ਸੇ ਜਾਨੇ ਜਾਤੇ ਹੈ

ਭਾਗਤ ਮਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ

ਪੰਤੀਸ ਅਖਰੀ

- ੳ ਓਠ ਮਨਾਜਰਾ ਸੋਚ ਕਰੀਏ । ਕਾਹਨੂੰ ਪੈਰਿਹਾਈ ਮੀਆਂ ਤਾਨ ਕੇ ਤੇ ॥
ਜਿਸਦੀ ਗੱਤ ਥੀ ਜਮਿਆ ਜਾਯਾ ਤੇ ॥ ਕੀਤੀ ਭੁਲ ਬੈਠਾ ਕਿਸ ਗੁਮਾਨ ਤੇ ਤੇ ॥
ਜਿਸਨੇ ਪਾਲਕੇ ਅੰਡ ਜਵਾਨ ਕੀਤਾ ਸੋ ਜਾਮਾਣੀਆਂ ਜਿਸਦੀ ਜਾਨ ਤੇ ਤੇ ॥
ਹੋਵੇ ਭਾਗਤ ਮਾਤਾ ਬਰੇ ਹਾਜ ਅੰਦ੍ਰ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਦਾ ਕਿਓਂ ਹੁਣ ਪਛਨ ਕੇ ਤੇ ॥
- ਅ ਅਗਿਆਈ ਹੁਣ ਵਕਤ ਸਿਰ ਤੇ ॥ ਜਿਸ ਵਕਤ ਖਾਤ੍ਰ ਤੈਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸੁ ॥
ਹੁਣ ਪਛਣਾਈ ਇਮਤਹਾਨ ਤੇ ॥ ਭਾਗਤ ਮਾਤ ਜੋ ਸਬ ਕੁ ਸਖਾਇਆ ਸੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਾਦ ਨਾ ਹੁਣ ਪਏ ਝੁਰਦੇ ਹਾਂ ॥ ਅੰਦ੍ਰ ਖੇਡ ਕੇ ਵਕਤ ਗੀ ਵਲਿਆ ਸੁ ॥
ਮਾਤਾ ਕੁਕਰੀ ਬਚੜਿਓ ਓਠ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਹੀ ਬਚੇ ਜੇ ਸਬ ਕੁ ਪਕਾਇਆ ਸੁ ॥
- ੲ ਇਕੋ ਭੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਗਲ ਮਨੀ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀਰ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਮੈਂ ॥
ਏਸੇ ਲਈ ਸੋਤੋਂ ਵੰਜਾ ਦਾਗਦਾ ਕੀਤਾ ਸੋਰੇ ਸੁਤਿਓ ਤੁਸਾਂ ਜਗਾਇਆ ਮੈਂ ॥
ਵੇਲਾ ਖੀ ਝੁਗਏ ਓਨੀ ਸੋ ਸੋਤੋਂ ਵਾਸ ॥ ਭਾਵੇਂ ਕੁਕ ਕੇ ਬੋਹੇ ਲਾਪਾਇਆ ਮੈਂ ॥
ਵੀਰਿਆ ਸਤਾਰਾ ਨਾਂ ਜਾਵੇ ਖਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਅਖਰੀ ਵਾਸਤਾ ਪਾਇਆ ਮੈਂ ॥
- ਸ ਸਖਤ ਤੇ ਸਖਤ ਅਜਾਬ ਝਲੇ ॥ ਦੁਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆਈ ॥
ਗਿਰਝਾ ਗਏ ਖੇਤ ਚਰ੍ਹੰਡ ਮੇਰਾ ॥ ਰਾਖੀ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸਾਂ ਬਠਾਇਆਈ ॥
ਅੰਦ੍ਰ ਪੀਕੇ ਦੁਖੋਂ ਹਰਮ ਕੀਤਾ ॥ ਨਾਮ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਗਾਇਆਈ ॥
ਮੇਰੇ ਬਚੜਿਓ ਆ ਲਵੇ ਸਾਰ ਮੇਰੀ ॥ ਮਾਤਾ ਹੋਇ ਕੇ ਨੀਰ ਬਹਾਇਆਈ ॥
- ੭ ਹਾਸ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਅਤੰ ਭੈੜਾ ॥ ਕਿਹਾ ਪਿਆ ਬਦ ਤੁਖਮ ਥੀ ਦੁਹ ਮੈਨੂੰ ॥
ਕੁਛੜ ਬੈਠ ਫਰੰਗ ਨੇ ਵਗਾ ਕੀਤਾ ॥ ਮਾਗੀ ਫੁਰੀ ਸੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਪਾਹ ਮੈਨੂੰ ॥
ਮੇਰੇ ਲਾਡਲੇ ਪਾੜ ਬੁਬਾਦ ਕੀਤੇ ॥ ਲਗਾ ਜਿਗ੍ਹਜੁਦਾਈ ਦਾਹ ਮੈਨੂੰ ॥
ਹਥਾਂ ਬਾਝ ਕਹਾਹਿਆਂ ਕੇ ਮਾਤ ॥ ਮੁਸਕਲ ਆਵਸੀ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਸਹ ਮੈਨੂੰ ॥
- ੮ ਕੀਹਿਰ ਕੀਤਾ ਏਨਾਂ ਜਾਲਾਂ ਨੇ ॥ ਲਿਆ ਲੁਟੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਫਡਿਆਨਾਂ ॥
ਮੁਖ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਮੇਰਾ ਬੇਲਣੇ ਤੇ ॥ ਗੁਝੀ ਮਾਰ ਮਾਗੀ ਲਹੂ ਕਰਿਆਨਾਂ ॥
ਫੜੇ ਕੇ ਫੁਰੀ ਜਾਲਮ ਫਤੀਆ ਬੈਠਾ ਬਿਸਮਲ ਨੀਮ ਕੀਤੀ ਗਲਾਂ ਵਡਿਆਨਾਂ ॥
ਲਖ ਲਖ ਵਗੀ ਮਾਤਾ ਕੁਕਰੀ ॥ ਏਹ ਫਰੰਗ ਪਾਪੀ ਪਿਛ ਫਡਿਆਨਾਂ ॥
- ਖ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀ ਭਾਈ ਹੋ ਬੇ ਤਾਈ ॥ ਸੁਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਦ ਪਿਛ ਫਡਿਆਨਾਂ ॥

ਕਢੇ ਬੈਯਤ ਤੁਸੇ ਮਿਨਤੁ ਗੀਤੀਆਂ ਮੈਂ ਪਿਆ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਭੀ ਕਢਿਆ ਨਾਂ "
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਸਬੰ ਪ੍ਰਸਾਸ ਆਇਆ ਚੁਪ ਹੋ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਢਿਆ ਨਾਂ "
 ਮੇਰੇ ਬਚਿਤ੍ਰੇ ਮਗੀ ਕੇ ਮਗੀ ਮਾਤ ਜੇ ਫਰੀਗ ਡਾਕੂ ਘਰੇ ਕਢਿਆ ਨਾਂ "
 ਗ. ਗਜਬ ਕੀਤਾ ਏਸ ਫਰੀਗ ਜਾਲਮ ਮੇਰਾ ਮਹੱਲ ਬੈ ਕੀ ਮਤੀ ਲੁਟੇ ਲਿਆ "
 ਜਿਸਦੀ ਚਮਕ ਸੀ ਵਿਚੋਂ ਜਾਨ ਸਥੇ ਸੂਰਜ ਪਕੜ ਅਕਾਸ ਥੀ ਸੁਟੇ ਲਿਆ "
 ਸੁਤਾ ਦੇਖ ਭਾਰਤ ਗਿਰਜਾਂ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜੋਥੇ ਪੈਰੇ ਜੁਟੇ ਲਿਆ "
 ਪਾਸ ਪੁਤਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਤੇ ਸੋਰ ਮੇਰੇ ਮਾਤ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗਲ ਘੁਟੇ ਲਿਆ "
 ੫ ਘਰੇ ਬਾਰੇ ਸਕੇ ਵਜਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਮਝਦੇ ਪੁਤ ਨਦਾਨ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਫਿਰਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਦੇ ਇਜਤ ਆਣਾ ਕਰਨ ਪਿਆਨ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਸਕੇ ਪੈਣੇ ਚੋੜ੍ਹਨਾਂ ਕੰਨ ਕੁਸਕਨ ਓ ਬੈਗੈਰਤ ਮਰਨ ਮਹਾਨ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਓਤੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਸੀ ਬੈਯਤ ਮਾਣ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਕਰੇ ਅਜ ਮੇਰੀ ਪਛਾਨ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਚ. ਚੋਹੀ ਤੁਫੀ ਭਾਬੜ ਮਚਦਾ ਏ ਅਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਮੰਦਾ ਹਾਲ ਮੇਰਾ "
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੂਦੀ ਲਵੇ ਸਾਹ ਮੇਰੀ ਨੇੜੇ ਆਗਿਆ ਏਹ ਇਤਕਾਲ ਮੇਰਾ "
 ਪਾਪਣ ਅਗੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਝਲ ਸਦਿਤ ਚੋਹਰਾ ਮਕਦਾ ਸੀ ਲਾਲੇ ਲਾਲ ਮੇਰਾ "
 ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਂਗੀ ਗੋਇ ਕੇ ਕਰੇ ਮਾਤ ਪਿਛ ਫਰਦਾ ਨਹੀਂ ਚੰਡਾਲ ਮੇਰਾ "
 ਫ ਫਰਦਾ ਨਹੀਂ ਫਰੀਗ ਪਿਛ ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਾਸਦਾ ਹਬਦਾ ੫ ਥਕੀ "
 ਕਰੇ ਦਾਦ ਨਾਂ ਸੁਣੇ ਫਰਯਾਦ ਪਾਪੀ ਮੈਂ ਨਖਸਮੜੀ ਬੈਯਤ ਕਰਲ ਥਕੀ "
 ਆਵੇ ਗੈਰਿਮ ਨਾਂ ਏਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਤਾਂ ਏਹੋ ਰੋਹੇ ਹੀ ਝਾਨਾਰੀ ਵਹੇ ਥਕੀ "
 ਦੇਵੇ ਦੇਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰੇ ਮਾਤ ਸਮਝਣ ਪੁਤ ਨਾਂ ਬੈਯਤ ਸਮਝ ਥਕੀ "
 ਜ. ਜਿਸਮ ਸਕੀ ਜੇ ਦੇਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਸੋਰੇ ਤਲ ਮਲੇਣ ਲਗੀ "
 ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਦੂਰ ਹੋਈ ਜਲਮ ਤਪਸ ਥੀ ਜਿੰਦ ਘਬੋਰੇ ਲਗੀ "
 ਫਲੀ ਫਲੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਾਗ ਅੰਦਰ ਬੇਜ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਮਲੇਣ ਲਗੀ "
 ਆਏ ਪਿਜਾਂ ਦੀ ਹੁਤ ਫਰੀਗ ਜਾਲਮ ਭਾਰਤ ਵਰਸਦੀ ਕਲੀ ਮੁਹੜੇਣ ਲਗੀ "
 ੩ ਝਰਦੇ ਅੰਨ ਨ ਮਰਨ ਭੁਖੇ ਲਖਾਂ ਮਣਾਂ ਅਨਾਰ ਕਮੇਣ ਵਾਲੇ "
 ਪਾਟੇ ਕਪੜੇ ਲੀਰ ਕਚੀਰ ਪੈਰਿਨਣ ਅਤਲ ਸਜਰੀ ਦਾ ਲੇਹੇ ਤੋੜੇ ਵਾਲੇ "
 ਜਾਂ ਸਿਕਰੀ ਬੁਲਾਂ ਤੇਜੀ ਭੁਫੇਰਨ ਹਥ ਸੋਰ ਦੀ ਮਛ ਨੂੰ ਪੈਣ ਵਾਲੇ "
 ਮਾਤ ਕਰੇ ਫਰੀਗ ਨੇ ਤੋਗ ਕੀਤੇ ਮੇਰੇ ਸੋਰ ਅਜਾਦ ਕਰੇਣ ਵਾਲੇ "
 ੪ ਵਾਂਗ ਵਿਦਿਤ ਮੇਰੇ ਕੋਹ ਲਿਖੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਵਾਲੇ

ਦੇਖ ਕੇਹਾ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਤੋਰ ਫਿਰਿਆ ਸੇਰ ਕੁਤਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰ ਖਾਣ ਲਗੇ "
 ਭੈੜੀ ਸੰਗਤ ਬੈਠ ਬਦਨਾਮ ਹੋਏ । ਸੇਰ ਨਸਲ ਤਾਂ ਈ ਦਾਗ ਲਾਣ ਲਗੇ "
 ਸੋਇਨ ਚਿੜੀ ਸੀ ਆਖਦਾ ਜਗ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕਿਥੋਂ ਕਾਗ ਕਾਗਣ ਲਗੇ "
 ੮ ਏਹਿ ਕਰੇ ਸੀ ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਅੰਦਰ । ਸੇਬ ਤੂਤ ਸੁਤ ਤੂਤ ਅਨਾਰ ਏਕਦਿਨ
 ਕਿਥੋਂ ਮੋਤੀਆ ਚੰਬੇ ਗੁਲਾਬ ਗਿਰਦੇ ਚੜਿਆ ਏਸਕ ਪੈਚ ਪੈਚ ਮਾਹ ਏਕਦਿਨ
 ਸਰ ਅਤੇ ਸਮਾਸਦ ਅਸਮਾਨ ਦੁਕੇ । ਜਾਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਬਣੇ ਮੁਨਾਹ ਏਕਦਿਨ
 ਰੋਵੇ ਮਾਤਾ ਅਕੀ ਦੁਕੀ ਜੇਹ ਪਾਪਾ । ਮੈਂ ਕੁਣ ਬੇਲ ਬੂਟੇ ਖਸ ਬੂਟੇ ਏਕਦਿਨ
 ੯ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦਿਆਂ ਡੋਰੇ ਏਈ । ਏਈਆਂ ਬਾਵਰੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀਆਂ ਮੈਂ
 ਨੇਜੇ ਮਾਰ ਜਾਸਮ ਚਕਨ ਚੁਰਕੀਤੀ । ਦਸਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਖਮ ਨਸਾਨੀਆਂ ਮੈਂ "
 ਮੇਰੇ ਜਿਗਰ ਵਿਚੋਂ ਡਾਢੇ ਤੇਲ ਓਠੇ । ਦਸਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਹੋਰਾਨੀਆਂ ਮੈਂ "
 ਕਾਹਨੂੰ ਘਰੁ ਸੁਤੇ ਮੇਰੇ ਸੇਰ ਪੁਤ੍ਰ । ਮਾਤ ਕੁੰਜ ਦਾਗੀ ਕੁਰਸਾਨੀਆਂ ਮੈਂ "
 ੧੦ ਡਰਦਿਆਂ ਦੀ ਟਟੀ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ । ਸੇਰੇ ਨਾਮ ਤਾਈਂ ਲਾਵੇ ਦਾਗ ਕਾਹਨੂੰ "
 ਡਰਦੇ ਘੁਗੀਆਂ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਫਟ ਕਣਨਗੇ । ਏ ਬਦਾਰ ਕੋਹੋਂ ਬਾਜ ਕਾਹਨੂੰ "
 ਸਕਸ ਮੋਤ ਦੀ ਦੇਖ ਕੇ ਪਏ ਡਰਦੇ । ਠੋਲਾ ਪਾਵੇ ਹੋ ਲੈਣ ਗਾਜ ਕਾਹਨੂੰ "
 ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਮਾਤਾ ਤਿਰ ਮਾਤਾ ਏਈ । ਸੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਏ ਬੇ ਮੁਤਾਜ ਕਾਹਨੂੰ "
 ੧੧ ਚ, ਚਾਕ ਟਟੀ ਮੇਰੀ ਏਨੀ ਗਲੀ । ਕੁੜੇ ਪਯਾਰ ਭੁਲੀ ਕੁੜ ਦੁਹਰਿਆ ਨਾਂ "
 ਹੋਵੇ ਦੇਖ ਲਾਇਆ ਗਲੋਂ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ । ਸਪੱਤਬ ਆਖਾ ਜਾਨੇ ਮਾਹਿਆ ਨਾਂ "
 ਕਾਹਨੂੰ ਤੁਸ ਕੀਤਾ ਓਤੇ ਦੁਸਮਾਨੂੰ ਹੋ । ਗਾਜ ਨੀਤ ਦੀ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪਾਹਿਆ ਨਾਂ "
 ਤਾਹੀਂ ਅਜ ਬੜਾ ਪੇ ਵਿਚੋਂ ਪੈਣ ਸਕੇ । ਮਾਤਾ ਵਕਤ ਸਿਰ ਵਕਤ ਚਤਾਹਿਆ ਨਾਂ "
 ੧੨ ਅਣਗਿਣਤ ਮਸੀਬਤਾਂ ਪਸਪਈਆਂ ਦੁਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਸੈਂ ਕੜੇ ਲਾਲ ਹੋ ਗਏ "
 ਜਦ ਤੋਂ ਜਲਮ ਹੋ ਗਏ ਦੁਹਾ ਬੁਲੇ । ਲਖਾਂ ਸੇਰ ਮੇਰੇ ਬੇ ਮਸਾਲ ਹੋ ਗਏ "
 ਜਿਥੋਂ ਜਿਥੋਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਸੀਸ ਦੀ ਭੇਟ ਮੰਗੀ । ਕੁਰਬਾਨ ਮੇਰੇ ਲਖਾਂ ਲਾਲ ਹੋ ਗਏ "
 ਹੋਕੇ ਅਸਲ ਦੀ ਨਸਲ ਤੋਂ ਸੇਰ ਮਰੇ । ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਮਾਤਾ ਕਿਸਾਖਿਆ ਲੋਹੇ ਗਏ "
 ੧੩ ਤੁਲਿਆਂ ਤੇ ਕਾਹਨੂੰ ਜੇਹ ਪਾਇਆ । ਮੇਰੀ ਕੁਖ ਤੋਂ ਚੁੰਘ ਕੇ ਸੀਰ ਸੇਰੇ "
 ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੇਰੇ ਦਾ ਲੈ ਕੇ ਮਫ਼ਰੋ । ਤਾਹੀਂ ਅਜ ਹੋ ਰਹੇ ਲਗੀਰ ਸੇਰੇ "
 ਅਜੇ ਹਈ ਦੇਲਾ ਸੀ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਦਾ । ਕਰੋ ਗੋਰੇ ਫੜ ਜਲਦ ਸਮਾਸੀ ਸੇਰੇ "
 ਮਾਤਾ ਕਹੋ ਕਦੇ ਜਲਦ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ । ਦਿਸੇ ਆਖਗੀ ਏਹੋ ਤਦ ਬੀਰ ਸੇਰੇ "
 ੧੪ ਥ, ਥੁਕੇ ਹਥ ਤੇ ਚਟ ਜਾਵੇ । ਏਹ ਬੇਸੁਮ ਫਰੋਗ ਮਕਾਰ ਭਾਰ "

ਰਿਤ ਖੇਡਦਾ ਨਾਲ ਪਯਾਰ ਪੈਰਿਲੇ । ਸੇਕਾ ਦੇਖ ਕੀਤ ਘਲੂ ਘਰ ਭਾਰਾ ॥
 ਗੁਝੀ ਸੁਗੀ ਜਾਲਮ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕਟੀਆਂ ਸੇ । ਜਾਹਰਿ ਹ ਬਣਿਆਂ ਦਿਲ ਦਾਰ ਭਾਰਾ ॥
 ਜਿਸ ਦੇ ਹਜ ਅੰਦ੍ਰ ਮੇਜਾਂ ਮਾਣਦਾ ਸੀ । ਮਾਤ ਭੁਲ ਬੈਠਾ ਦੇਗੇ ਦਾਰ ਭਾਰਾ ॥
 ੨. ੨. ਖ ਤੇ ੨. ਖ ਜਾਹ ਪੈਗਏ । ਮੇਰੀ ਸੋਚੇ ਹੁੰ ਅਕਸਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਗਈ ॥
 ਪਾਕੇ ਤੇਰ ਫਰੀਗ ਨੇ ਬੰਦ ਕੀਤੀ । ਖਿਚੀ ਪਿਛੋਰੀ ਪਿਛੋਰੀ ਬਨ ਹੋਰ ਗਈ ॥
 ਸੁਗੀ ਜਾਲਮ ਦੀ ਮਾਰ ਬਦ ਹਾਲ ਕੀਤੀ ਮੇਰੇ ਜਿਸ ਮਦੀ ਮਧਮ ਸਾਨ ਹੋਰ ਗਈ ॥
 ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਕੜ ਲੀਤੇ । ਕੀਲੀ ਲਟਕਰੀ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਹੋਰ ਗਈ ॥
 ੫. ਧਰਮ ਦਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇਹ ਜਲਦੀ । ਤੇਰ ਨਹੀਂ ਫਰੀਗੀਆ ਹਾਜਰੈ ਹਿੰ ॥
 ਬੇ ਹਿਸਾਬ ਗੁਲਸਨ ਮੇਰੇ ਸਾੜ ਸੁਟੇ । ਦੇਗੇ ਬਾਜ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ ਗੁਝ ਪਾਜਰੈ ਹਿੰ ॥
 ਅਕਸੁ ਧਰਮ ਇਨ ਸਾਫ ਦੀ ਜਿਤ ਹੋਰੀ ਤੇਰ ਪਾਪੀਆ ਨਹੀਂ ਤਖਤ ਤਾਜਰੈ ਹਿੰ ॥
 ਚਿੜੀਆਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਖੇਤ ਸਾਰ । ਮਾਤ ਕਹੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਬਾਜਰੈ ਹਿੰ ॥
 ਨ. ਨ. ਸਲ ਮੇਰੀ ਪਾਟੇ ਧੜੇ ਹੋਈ । ਪਿਆ ਮੂੰਹ ਫਰੀਗੀਆਂ ਪਾਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ਕਾਹਨੂੰ ਘੁਕ ਸੁਤੇ ਮੇਰੇ ਸੋਰ ਪੁਤ੍ਰ । ਜਿਨਾਂ ਫਖਰ ਸਮ ਸੋਰ ਦੀ ਬਾਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ਕਿਥੇ ਹਾਜ ਪੁਤ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਦਾ ਲੇ । ਨਸਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਬੇ ਮੁਤਾਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ਮਾਤ ਕਹੇ ਕਾਨੂੰ ਠੰਡ ਸਰਦੇ ਹੋਇਆ । ਖੂਨ ਟਪਕਦਾ ਸੀ ਕਰੇ ਗਾਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ੫. ਮੀੜ ਕਦੀ ਮੇਰੀ ਹਤ ਸਾਗੀ । ਡਿਗ ਡਿਗ ਪਵੇ ਨਹੀਂ ਬਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ਦਿਲ ਟੁਟੇ ਦਾ ਦਮ ਭੁਕਦਾ ਹੈ । ਮੇਰੇ ਕਾਲਜ ਬਚ ਡਿਓਂ ਦਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ਸੀਨਾ ਚਕੋ ਹੋਆ ਏਹ ਨੀ ਗਲੀ । ਜਬਾ ਬਥ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਕਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ਜਲਦੀ ਗੋਰ ਹੋਰੀ ਮਨੁ ਦੁਖ ਮੋਰੇ । ਮਾਤ ਕਹੇ ਨਹੀਂ ਦੁਖ ਸਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ੬. ਫੇਰ ਮਾਥੇ ਤਾਈਂ ਠੇਹੇ ਸੇ ਗੇ । ਗਿਆ ਵਕਤ ਮਹੇਰੇ ਹਥ ਐਹੁੰ ਨਹੀਂ ॥
 ਪਏ ਝੁਰੇ ਸੇ ਗੇ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡੀਆਂ ਨੇ । ਤੁਸਾਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰੇ ਹੁੰ ਨਹੀਂ ॥
 ਜਦ ਫਰੀਗ ਕੁਸਾਈ ਦੇ ਵਸ ਪੈਗਏ । ਤੁਸਾਂ ਮਹਰਿਆਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰੇ ਹੁੰ ਨਹੀਂ ॥
 ਜਦੋਂ ਜੇਤ ਮਾਤ ਦੁਲੀ ਮਾਤ ਹੋਈ । ਤੁਸਾਂ ਬਚ ਡਿਓਂ ਝਟ ਲਿਐਂ ਹੁੰ ਨਹੀਂ ॥
 ੭. ਬ. ਬ. ਹੁੰਦੇ ਸਤ ਦਿਲੀ ਦੁਸਮਣ । ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਮ ਖਗਾਬ ਕਤਨ ॥
 ਜਾਹਰੇ ਨੇਕ ਚਾਲੇ ਸੁਖ ਨੇਕ ਕੈ ਹੁੰ । ਗੇਸੇ ਬੈਠ ਸੈ ਤਨ ਦੀ ਸਵਕ ਪੜ੍ਹਨ ॥
 ਜਾਹਰੇ ਮੈਰਿਕ ਮਾਰੇ ਪਾਪੀਆ ਤੁ ਵਗੀ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਪਖਾਨੇ ਦੇ ਵੰਗ ਸੜ੍ਹਨ ॥
 ਜੇਹੜੇ ਠਗੀਆਂ ਕਰਨਗੇ ਯਥ ਬਣਕੇ । ਮਾਤ ਕਹੇ ਤਿਨਾਂ ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਮਰਨ ॥
 ੮. ਭ. ਭ. ਗਈਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਭੁਜਾਂ ਦੇਵੇ । ਜਖਮਾਂ ਜਾਲਮਾਂ ਜਿਸ ਮਤ ਮਮ ਕੀ ॥

ਹਰੀ ਸਮਝਦੀ ਮੈਂ ਸੈਰ ਖੇਡਦਾ ਹੈਂ ਰਗ ਬਾਜਦੀ ਚਾਲ ਨੇ ਕੀਮਤ ਮਾਮਰੀ ਤੀ
 ਪਾਪੀ ਲਟਕੇ ਨਹੀਂ ਕਨੈਤ ਕੀਤੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਪੁਰੇਸ਼ ਬਦ ਨਾਮ ਕੀਤਾ "
 ਮਾਤ ਕਹੇ ਓਡ ਜਾਵਸੀ ਨਾਮ ਜਲਦੀ ਜੇਕਰ ਗਰਦਨ ਨਾਇਤ ਨਾਮ ਕੀਤਾ "
 ਮ. ਮੁਰਤਾਂ ਗੁਜਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁਖਾਂ ਡਾਹੁਣੀ ਅਜੇਹੇ ਗਈ ਬੀਮਾਰਾਂ ਮੈਂ "
 ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਗਿਆ ਮੁਹਲਕ ਮਰਜ਼ ਨੇ ਕੀਤੀ ਲਾਡਲਾਂ ਮੈਂ "
 ਢੇਡੇ ਓਗਰੇ ਤੇ ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਮਗਲੋਂ ਹੋਈ ਬੇਜ਼ਾਰਾਂ ਮੈਂ "
 ਦਾਰ ਦਸਦੀ ਜਾਂ ਜਲਦ ਕਰੇ ਪੁਤਰ ਬਸੰਗਦਰ ਸੀਰੀ ਤਲਬ ਗਾਰਾਂ ਮੈਂ "
 ਮ. ਯਾਰ ਕਰ ਕਰ ਪਈ ਝਰਦੀ ਜਾਂ ਕੇਹੇ ਨਜ਼ ਅੰਦ੍ਰ ਤਤੀ ਪਲੀ ਸੀ ਮੈਂ "
 ਕਮਰ ਦੁੰਗ ਕਮਾਨ ਦੇ ਝੁਕੀ ਮੇਰੀ ਕਰੇ ਦੁੰਗ ਸਮਸਾਰ ਦੇ ਖਲੀ ਸੀ ਮੈਂ "
 ਰੰਗੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ਸਿਆਹ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਸੁਹਖ ਸੰਧਰ ਦੀ ਡਲੀ ਸੀ ਮੈਂ "
 ਅਕੰ ਦੁੰਗ ਸੀਰੀ ਮਾਤ ਕਰੁ ਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਖਲੀ ਚੈ ਬਲੀ ਦੀ ਕਲੀ ਸੀ ਮੈਂ "
 ਹ. ਗੋਦਿਆਂ ਤੇ ਭੁਲਾ ਬਣ ਗਾ ਕੀ ਓਠ ਮਰੇ ਕਿਓਂ ਹੋ ਸਲਾਹ ਬੈਠੇ "
 ਪੈਰ ਪੈਰ ਓਤੇ ਪਏ ਤੈਰੀ ਕਰੇ ਹੋ ਆਣੁ ਪਰਮ ਤੇ ਸੁਹਮ ਵਿਸਾਰ ਬੈਠੇ "
 ਸੇਰਾਂ ਦੁੰਗ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਢਿਰੇ ਖਲੇ ਦੁੰਗ ਗਿਰਜ਼ ਕਿਓਂ ਦਿਲ ਪਾਰ ਬੈਠੇ "
 ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਦੀ ਨਸਲ ਹੋ ਸੇਰ ਮਰੇ ਮਾਤ ਹੋਂਦ ਝੀਨੇ ਕਿਓਂ ਵਿਸਾਰ ਬੈਠੇ "
 ਲ. ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਵਿਚੋਂ ਪੈਣੁ ਪਰੇ ਹੋ ਕੇ ਮਰਦ ਸੀਰੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਮ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਹਿੰਦੋ ਸਤਾਨੀ ਗੁਲਾਮ ਹਨ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹੇ ਹੋ ਦਸੀਨੇ ਦੁਹਮ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੰਘ ਗਾਜੀ ਰਾਜ ਪੁਤ ਬਾਂਕੇ ਸੇਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੇਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕੁਮ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ਹਿੰਦੂ ਕੁਲੀ ਡਰਦੀ ਤੁਹਨੂੰ ਕੈਹਿਣੁ ਹੋ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੀਆਂ ਦਾ ਖੂਨ ਗਰਮ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ "
 ੬. ਦੁਓਜਾ ਮਾਨੇ ਦੀ ਢਿਗੀ ਕਿਰ੍ਹ ਮੇਰੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਬਾਗ ਸਾੜ ਸੁਟੇ "
 ਆਪਸ ਵਿਚੋਂ ਲੜਾ ਕੇ ਗਰ ਕੀਤੇ ਮੇਰੇ ਸੇਰ ਪੁਤਰ ਕਿਵੇਂ ਪਾੜ ਸੁਟੇ "
 ਏਨਾਂ ਗੋਰਿਆਂ ਰਗੇਦਿਆਂ ਬੋਰਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਓੜਾੜ ਸੁਟੇ "
 ਮਾਤ ਕਹੇ ਢਰੀ ਗੀਆਂ ਰਗੇ ਬਾਜਾਂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਦੇ ਬਸੰ ਓਖਾੜ ਸੁਟੇ "
 ੭. ਆੜੁ ਅੰਦ੍ਰ ਰਗੇ ਬਾਜ ਬੈਠਾਂ ਤੁਸਾਂ ਗੁਰਮਖੇ ਆਖੀਆਂ ਮੀਟੀਆਂ ਕਿਓਂ "
 ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਜਾਸ ਮਗੁਝ ਪਾਤ ਕਰਦਾ ਤੁਸਾਂ ਭੋਲਿਓਂ ਲਾਈਆਂ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਕਿਓਂ "
 ਜਲਦੀ ਗਰਦ ਕਰ ਕੇ ਕਰੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟਾਂ ਖਾਇਕੇ ਲੋਢੇ ਕਰੀ ਨੀਆਂ ਕਿਓਂ "
 ਕਰੇ ਗਰਦ ਤੇ ਬੋਝ ਆਜ਼ਾਦ ਸੇਰੇ ਮਾਤ ਕਹੇ ਭੁਲ ਢੜੀਆਂ ਕੁਗੀਤੀਆਂ ਕਿਓਂ

ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੀ ਦੁਖ ਭਰੀ ਪੁਕਾਰ

ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ ਨੇ ਨਾਲ ਖਿਆਲ ਸੁਣਨ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹਿੰਦ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀਰੋ
 ਪਾਜੀ ਗੋਰਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੇ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ' ਆਈ ਨਕਤੇ ਮੈਂ ਡੜੀ ਜਾਨ ਵੀਰੋ
 ਬਚੇ ਬਚੀਆਂ ਹਿੰਦ ਦੇ ਫਿਰਨ ਹੁਲਦੇ ਦੇਈ ਮਿਲੇ ਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਗਨ ਵੀਰੋ
 ਭਾਰਤ ਬਚੀਆਂ ਜੇਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਤੜਫ਼ ਕੰਬ ਭੀਠਿਆ ਜਿਮੀ ਮਸਮਾਨ ਵੀਰੋ
 ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਨਾਂ ਢੰਡਿਆਂ ਮਿਲੇ ਕੋਈ ' ਮਾਲਾ ਹੋਇਆ ਇਗਲ ਸਤਾਨ ਵੀਰੋ
 ਕੁਤੇ ਖਾਣ ਫਰੀਗੀ ਦੇ ਪੇਟ ਭਰਕੇ ' ਭੁਖੇ ਹਿੰਦ ਦੇ ਮਰਨ ਇਨਸਾਨ ਵੀਰੋ
 ਜਿਮੀ ਬਾਰਦੀ ਮਿਲੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ' ਦੇਸੀ ਭੁਜੜੇ ਪਿਛਨੂੰ ਜਾਣ ਵੀਰੋ
 ਦੁਹਸਾ ਹਿੰਦ ਦੇ ਬਣੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਜਾਨਮ ਕੀਤੇ ਪਕੜ ਬੇਰਖਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਵੀਰੋ
 ਨੈਹਿਰੂ ਖੁੱਜ ਜਮੀਨ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕ ' ਕਦੇ ਦਾਸ ਤੇ ਭੁੱਲੇ ਜਗਾਣ ਵੀਰੋ
 ਕੁਲ ਤੇ ਪਖਾਨੇ ਜੰਗੀ ਪਲਟਣ ਜੇ ' ਭੜੇ ਭੀਗ ਦੇ ਦੇਵ ਦੇ ਜਾਨ ਵੀਰੋ
 ਪੈਣ ਕਾਜ ਤੇ ਮੈਤ ਪਲੇਗ ਆਏ ' ਤੁੱਜ ਤਪ ਤੇ ਰੋਗ ਭੀ ਖਾਣ ਵੀਰੋ
 ਮੇਜ਼ ਕੁਲ ਜਗਨ ਦੀ ਲੈਣ ਗੇਰੇ ' ਹਿੰਦ ਦੇ ਹੀ ਸਿਖ ਬਜਾਣ ਵੀਰੋ
 ਨਾਲ ਤੁਲਿਆਂ ਮੁਲ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਬਣਨ ' ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸੁਣ ਫਰਮਾਨ ਵੀਰੋ
 ਹਿੰਦ ਦੇ ਦਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੁਲੀ ' ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਸਮ ਕਰਾਨ ਵੀਰੋ
 ਘਰੋ ਚੋਰ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕਰੋ ' ਗਇਮ ਆਪਣੇ ਕੋਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀਰੋ
 ਬਸਤੀ ਤੀਹ ਕੋਰੇ ਦਾਨ ਮਸ਼ਹੂਰੇ ' ਸਾਹੀ ਖਲਕ ਖੁਦਾ ਹੈਰਾਨ ਵੀਰੋ
 ਭੈਰੋ ਕਰਨ ਸਫਾਈਆਂ ਦਿਲੋਂ ਖੋਟੇ ' ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਜੀਤਿਤ ਕਮਾਨ ਵੀਰੋ
 ਤੁਸੀਂ ਕੋਰੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਗੋਰੇ ਦੀਆਂ ' ਤੁਸਾਂ ਦੁਲ ਹੈਰਾਨ ਦਾ ਪਿਆਨ ਵੀਰੋ
 ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਖ ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਸਾਬਾਸ ਦੇਸੀ ' ਮੁੱਝੇ ਕੋਰੇ ਹੀ ਹਿੰਦੀ ਬਲ ਦਾਨ ਵੀਰੋ
 ਖੜ ਮੁਲਕ ਦੀ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਜਾਨ ਦਾਗੀ ' ਸਿਰ ਤੇ ਝੁਲਦੇ ਫਿਰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀਰੋ
 ਹਿੰਦ ਬਾਗ ਬਣਿਆ ਖੜ ਹਿੰਦੀਆਂ ਦੀ ਕਿਓਂ ਬਣਨ ਹਿੰਦੀ ਬਾਗ ਦਾਨ ਵੀਰੋ
 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਫੈਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ' ਹਿੰਦੋਂ ਸਤੀਓ ਬਣੇ ਬਲ ਦਾਨ ਵੀਰੋ
 ਗੋਲੀ ਤੇ ਪਬੰਦ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ' ਜੇਹੀ ਗਦ ਕੁਲ ਸਮਾਨ ਵੀਰੋ
 ਜੇਗ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜੋ ' ਸਿੰਘੇ ਹਿੰਦ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀਰੋ
 ਖੰਡ ਸਾਰਾ ਪਕੜ ਮੈਦਾਨ ਗੋਜੇ ' ਵੇਲਾ ਜੇਗ ਦਾ ਪੈ ਹਿੰਦੀਆਂ ਆਨ ਵੀਰੋ
 ਪਾੜ ਪਾੜ ਕੇ ਪਾਜੀਆਂ ਬਾਂਰ ਹਨ ' ਕੋਰੇ ਜਾਨ ਨੂੰ ਵਿਚੋਂ ਹਟਾਨ ਵੀਰੋ

ਜੇਹੜੇ ਸੂਰਮੇ ਮਾਂਦ੍ਰੇ ਪੁਤ ਸੋਹਿਣੇ । ਕਿਓਂ ਨਾ ਪੀੜਦੇ ਦੈਗੀਘਾਣੁ ਦੀਰੇ ॥
 ਵਖੋ ਵਖਰ ਸਕੇ ਜਥੇ ਬੋਹੁਤ ਸਾਰੇ । ਚਲੇ ਖਸੀਰਾ ਯੁਧ ਮਚਾਣੁ ਦੀਰੇ ॥
 ਜੇਕਰ ਹਿੰਦੁਸੀ ਹਲਾਕ ਹਨ ਰਲਕੇ । ਗੇਰੇ ਛੱਡ ਜਾਵਣੁ ਹਿੰਦੋ ਸਤਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਵੈਦ ਸਬਕ ਫਰੀ ਗੀਆਂ ਪਾਜੀਆਂ ਨੂੰ । ਏਨਾਂ ਗਰਕ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੋ ਸਤਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਕੋਰੁਨ ਕੇ ਏਨਾਂ ਦੀਦੁਆ ਕੜ । ਸਿਧਾ ਤੀਹੋ ਦੇ ਇਗਲ ਸਤਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਟੁਟੇ ਜੇਹ ਫਰੀ ਗੀਰਾ ਜਗ ਭਿੱਤ । ਬਾਰ ਸਾਹੀਰਾ ਮਿਟੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਬਧੈ ਹਥ ਗੁਲਾਮ ਹਮੇ ਸਹੈ ਹਿਸੀ । ਕੈਹਿਣ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਵੈਸੇ ਕਰੁ ਫਰੀ ਗੀਆਂ ਬਾਰਹਾਂ ਨੂੰ । ਆਪ ਮੁਲਕ ਦੇ ਬਣੈ ਸੁਲਤਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਜੀਓਂ ਦੇ ਹੇਤ ਕਰਹਾਂਗੇ ਬਾਰ ਸਾਹੀ । ਮਰਗਾਏ ਤਾਂ ਜੱਸ ਜਗਾਨ ਦੀਰੇ ॥
 ਭਾਰਤ ਦੁਹਸਾ ਦਿਚ ਖਸੀਰੇ ਜਗਣ ਦੀਵੇ ਦੀਵੇ ਗੁਲੋ ਦੇਣੁ ਇਗਲ ਸਤਾਨ ਦੀਰੇ ॥

ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਦੁਹਰਾਸ

ਜਹਾ ਗੋਰ ਸੇ ਸੋਚਣਾ ਦੀਰ ਮੇਰੇ । ਸਾਡੀ ਕੜ ਕਿਓਂ ਦਿਚੋ ਸਨ ਸਾਹ ਨਾਜੀ ॥
 ਦੁਨੀਆਂ ਦਿਚੋ ਫਰੀ ਗੀਆਂ ਜੇਡ ਜਾਲਮ । ਭੈੜੀ ਦੁਸਹੀ ਹੋਰ ਸੁਕਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਜੀਹਨੂੰ ਆਪ ਸੁਕਾਰ ਸੁਕਾਰ ਕੈਹਿਰੇ । ਬਾਝੋ ਜੁਟੇ ਦੇ ਵੇਸ ਦੀ ਕਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਦੀਦੁਇਨੇ ਹੀ ਬਾਸ ਕੇ ਜੁਟੇ ਦੀ ਹੈ । ਹਿੰਦੋ ਹਿੰਦੁਸੀ ਖਬਰਦਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਮਿਠੋ ਬੋਲ ਕੇ ਕੋਮ ਨੂੰ ਕਰੁ ਸੈਂਦੇ । ਗੇਰੀ ਕੋਮ ਏਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਰੋਹ ਆਪਣਾ ਅਜੇ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ । ਹਿੰਦੋ ਫੜਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਨਾਜੀ ਦੇ ਸਨਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਗੈਹਿਸੀ ਖਾਲੀ ਹਥ ਜੇ ਫੜੀ ਤਲ ਦੁਹ ਨਾਜੀ ॥
 ਜੇਕੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਘੁਰ ਸੁਤਾ । ਬਣਦੇ ਤੁਸਾਂ ਸੇਵੇ ਮਦਦ ਗਾਹ ਨਾਜੀ ॥
 ਸਗੋਂ ਦੇਖ ਸਾਨੂੰ ਪਹੇ ਦੁਹਰਾ ਦੇਂਦੇ । ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਏਹ ਖੁਦ ਮੁਖਤਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਅਖਾਂ ਮੀਟੀਆਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹਥ ਆਇਆਂ । ਜਿਹਰ ਖੜਕ ਦੀ ਜੀਗ ਤਲ ਦੁਹ ਨਾਜੀ ॥
 ਜਾਲਮ ਹੀ ਸੁਕਾਰ ਜੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ । ਸਾਡੀ ਜੀਵਣੁ ਕਿਸੇ ਦਰਕਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਬਚੇ ਗਾਜੀਆਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਿਥੇ । ਹਿੰਦੋ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਸੁਰਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਸਚੋ ਨਿਤ ਹੁੰਦਿਚੋ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਜੀ । ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਦੀ ਲੰਘਣੀ ਪਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਭਿੰਦ ਮਨਾਜ ਹਿੰਦੋ ਸਰੇ ਕੋਮ ਪੂਰੇ । ਸਚੀ ਗਲ ਨੂੰ ਦਿਓ ਦੁਸਾਰ ਨਾਜੀ ॥
 ਬਗੀ ਸਿੰਘ ਕੈਹਿਰਾ ਸਰੇ ਕੋਮ ਝੁਠੇ । ਹਿੰਦੋ ਗਦਰ ਦੇ ਬਾਝ ਛੁਟੇ ਕਰ ਨਾਜੀ ॥

ਕਾਮ ਗਾਟ ਮਾਰੂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਬੇਬਸਤਿਦੀਆਂਦੀ ਪੁਕਾਰ

ਸੁਣੁੰਦੀਓ! ਜਹਾ ਧਮਾਨ ਦੇਕੇ	' ਗਲਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਘਬਰਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਸਾਡਾ ਹਾਲ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਭੁਗਿਆ	' ਖੋਲ ਦਸਦੇ ਹਾਂ ਮੂੰਹ ਭਵਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਜਹਾ ਸਾਂਭ ਲੈਣਾਂ ਮਨ ਆਪਨੇ ਨੂੰ	' ਹੋਕੇ ਭੁਗਦਿਆਂ ਦਮ ਭੁਲਟਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਦਿਲ ਰਖਣਾਂ ਸਾਂਭ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ	' ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਗੋਹਿਣ ਦਿਲ ਦੈਂਤ ਲਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਖੂਬ ਮਗਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਚਾਰ ਕਰਨੀ	' ਸੁਣ ਕੇ ਦੁਖ ਸਾਡੇ ਸੁਮਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਆਹ! ਲੱਖ ਕਜ਼ਾਖੜੇ ਪੈਣ ਮਰਦਾਂ	' ਪਏ ਪੈਣ ਯਾਰੇ ਘਬਰਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਯਾਰ ਰਖਣਾਂ ਦਗ਼ ਦੇ ਯਾਰ ਤਾਈ	' ਭੇਏ ਪਯਾਰਿਓ ਦਿਲੇ ਭੁਲਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਆਵੇ ਹੱਥ ਤੇ ਖੂਬ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾਂ	' ਅੱਗੇ ਵਾਂਗ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਆਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਪਾਸਾ ਫਿਰੂਗਾ ਯਾਰੇ ਜਹੂਰ ਸਾਡਾ	' ਹਿਮਤ ਹੱਥੀ ਦਿਲ ਭੇਰਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਬਦਲੇ ਲਵਾਂਗੇ ਗਿਣਤ ਹਰਾਮੀਆਂ ਤੋਂ	' ਬਚਣਾਂ ਹਿੰਦੀਓ ਦਾ ਹੇਠ ਆਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਬੇਟੀਆਨ ਫਰੀਗ ਬੇ ਮੀਰ ਕਾਫ਼ਰ	' ਗਲਾਂ ਮਿਠੀਆਂ ਤੇ ਭੁਲ ਜਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਯਾਰੇ ਵਕਤ ਸੋਹਣਾਂ ਸਾਡੇ ਓਠਣੇ ਦਾ	' ਪਿੱਛੇ ਕਾਇਆਂ ਲਗ ਦਬ ਜਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਨਾਲੇ ਕੁਟਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਲੁਟਦਾ ਹੈ	' ਨਾਲੇ ਹਸਦਾ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਆਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਜੜਾਂ ਕਟਦਾ ਵਿਚੋਂ ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ	' ਓਠੇ ਪਯਾਰ ਕਰਦਾ ਧੋਖਾ ਖਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਮੁੱਢੇ ਦਸਦੇ ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਭਾਈਓ	' ਯਾਰ ਰਖਣਾਂ ਐਵੇਂ ਭੁਲਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "
ਸੋਹਣਾਂ ਵਕਤ ਜੇ ਵਕਤ ਸਿਰ ਵਕਤ ਲਭਾ	' ਵਕਤ ਸਾਂਭਣਾਂ ਵੀਰੇ ਗਵਾਵਨਾਂ ਨਾਂ "

ਸਾਡੇ ਦੁਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁਖ ਵੰਡੋਣ ਵਾਲੇ	' ਕੇਹੀ ਦਿਤੀ ਨਸੀਬਾਂ ਨੇ ਹਾਰ ਸਾਨੂੰ "
ਮੁਰਤ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁਕੀ ਦੁਖ ਸੈਂਦਰਿਆਂ ਨੂੰ	' ਮਿਲਿਆ ਅਜ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਯਾਰ ਸਾਨੂੰ "
ਗੁੱਝੀ ਮਰਜ਼ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋਰ ਪਾਇਆ	' ਸਾਰਾ ਹਿੰਦ ਗੀਦ ਸੇ ਬੀਮਾਰ ਸਾਨੂੰ "
ਬੜੀ ਦੂਰ ਦਰਾਜ਼ ਤਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਹੀ	' ਲਭੀ ਮਰਜ਼ ਫਰੀਗੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ "
ਮੁਲਕੋਂ ਕਰੋ ਮਾਰੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ	' ਕੀਤਾ ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ "
ਆਏ ਮਿਰਕਣ ਕਨੇਤੇ ਦੇ ਹੋਸਲੇ ਤੇ	' ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਆਇਆ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਨੂੰ "
ਮਿਰਕਣ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ	' ਅਤੇ ਦੁਇਆ ਕਨੇਤੇ ਦਾ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ "

ਕਈ ਬਾਰ ਅਮਰੀਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ । ਉਠੇ ਹਿੰਦੀਓ ਸੈਨਤਾਂ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਮਝੀ ਇਕ ਨਾਂ ਅਸਾਂ ਨਮਾਇਆਂ ਨੇ । ਅਕਲ ਸੈਨਤਾਂ ਦੀ ਮਧਮ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਮੁੜਮੁੜ ਅੰਦੇਸ਼ਾਂ ਟੋਰ ਜਾਵੇ ਸਾਂ । ਆਵੇ ਜਗਨ ਸਬਰ ਕਰਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਬਾਰੇ ਹਾਲ ਅੰਦਰ ਭਾਵੇਂ ਦੁਖੀ ਫਿਰਦੇ । ਲਗੇ ਨੇਕਦਿਲ ਤਾਂ ਭੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਗਿਰ ਗਈ ਮਤ ਸਾਡੀ । ਕੀਤਾ ਵੱਸ ਕਿਕੂੰ ਮੰਤਰ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਤਾਂਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਭੈੜੇ ਮਰਜ਼ ਵਾਲਾ । ਜੇਹੇ ਫੁਟ ਆਇਆ ਜਿਸਮੋਂ ਬਾਹਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਹੁਲਦਾ ਚਾਲਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਆ । ਕੀਤਾ ਕਾਬੂ ਫਰੀਗ ਮਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਮਿਠਾ ਬੋਲਨਾਂ ਤੇ ਗੁਝਾ ਘਾਤ ਕਰਨਾਂ । ਭੈੜੀ ਲਭੀ ਅਗੇਜੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਹੁਲਦੇ ਹੁਲਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਤ ਗੁਜਰ ਗਈ ਸੀ । ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੋਈ ਗਮਖਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਪੈਸਾ ਵਿਕ ਨਾਂ ਸੀ ਪਲੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ । ਨਾਂ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ਮਰਦ ਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕਿਸਮਤ ਫਿਰੀ ਜਮਾਨੇ ਨੇ ਗੇੜ ਲਾਇਆ । ਕੀਤੀ ਆਪ ਝੁਪ ਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਚਲੇ ਹਿੰਦੀਓ ਚਲੇ ਕਨੇਡੇ ਨੂੰ । ਕਿਹਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦਿਤ ਸੁਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ ਪੈਸਾ ਪੈਸਾ ਜਮਾ ਕਰਕੇ । ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਆਂ ਤਾਈਂ ਤਪਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਭਾਲੇ ਸਤਰ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਬੋਟ ਲੈਕੇ । ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਿਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਰੜੇ ਬੇਖੋਫ ਹੋਕੇ । ਕਿਹਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦਿਤ ਲਲਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਨਾਲੇ ਦੇਖਨਾਂ ਜੇ ਕਦਰ ਆਪਣੀ ਨੂੰ । ਕਿਵੇਂ ਜਾਵੇ ਅਗੇਜੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜੇਹੇ ਤੁਹਨ ਲਗੇ ਐਕੜ ਪੇਸ਼ ਆਈ । ਕਾਣੀ ਅਖੰਦਿਸ ਪਈ ਦਗੇਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਗੇ ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਕ ਦਿਤਾ । ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਪੈਹਲਾ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਪਕੜ ਲਿਆ ਸੁਦਾਰ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ । ਬੁਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਪੇਚਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕੀਤੇ ਪਤਨ ਡੋਰੇ ਦੇ ਹਿੰਦੀਆਂ ਨੂੰ । ਦਿਸ ਪਈ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੀ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਨਹੀਂ ਡੋਲਣਾ ਹਿੰਦੀਓ ਸਬੂ ਕਰਨਾਂ । ਕਿਹਾ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਥਾਪੀ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਠੀਕ ਜਾਵੇ ਵਿਚ ਕਨੇਡੇ ਦੇ ਇਕ ਵਾਹੀ । ਕੀਤੇ ਸੋਹ ਇਹ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਖਰ ਹਵਾ ਹੋਇਆ ਬੇੜਾ ਹਿੰਦੀਆਂ ਦਾ । ਖੜਕਨ ਲਗੇ ਪਈ ਤਾਰ ਪਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਬਾਰੇ ਹਾਲ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਦ ਜਾਕੇ । ਆਪਾ ਨਜ਼ਰ ਕਨੇਡੇ ਦਾ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਗੇ ਰੰਗ ਮੋਲਾ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਦੇਖੇ । ਦੁਖਮਿਲਨ ਲਗੇ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਰੇਤਿਨ ਮੀਲ ਸੈਂਹੇ ਬਾਹਰ ਖੜ ਕੀਤਾ । ਪਹਰੇ ਖੂਬ ਲਾਏ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਉੱਤਰ ਸਕਦੇ ਨਾਂ ਖੂਬ ਕੈਦ ਕੀਤੇ । ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਪਕੜੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਲਗੀ ਖਬਰ ਕਨੇਡੇ ਦੇ ਹਿੰਦੀਆਂ ਨੂੰ । ਆਏ ਮਿਲਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਨੂੰ ॥

ਕਰਕੇ ਬੇਟ ਕਰਾਏ ਤੇ ਵੀਰ ਸਾਡੇ ਆਏ ਮਿਲਣ ਸਮੇਂ ਦੁਇਚ ਕਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਂਦੇ ਦੇਖ ਭੁਗਾਵਨੂੰ ਜੇਸ ਆਇਆ ਦਿਲੋਂ ਖੁਨ ਆਇਆ ਜੇਸ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਭੁਗਤ ਦੁਹਸਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮਾਰਨਾ ਹੋ 'ਹੋ ਗੈ ਸਨ ਸੈਨਤ' ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਕੜ ਲਏ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਆ 'ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀ ਦਿਸ ਰਾਹ ਸਾਨੂੰ
 ਬਾਤ ਚੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੁਕਿ ਇਕ ਕਿਹਾ ਹੋਰੇ ਹਕ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਅਸੀਂ ਪੁਛਿਆ ਅਸਾਂ ਕੀ ਖੁਨ ਕੀਤਾ 'ਕਰੜਾ ਹੁਕਮ ਕਿਓਂ ਲਾਇਆ ਸੁਕਰ ਸਾਨੂੰ
 ਚੁਪ ਹੋ ਬਦ ਮਾਸ ਜਦਾ ਬਾਘ ਆਯਾ 'ਆਹ ਫਿਰ ਗਈ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਰ ਸਾਨੂੰ
 ਭੁਲਾ ਕਰ ਕੀ ਸਕਦੇ ਸਾਂ ਓਸ ਦੇ ਲੇ 'ਸੋਰ ਬੀਰ ਸਾਂ ਜਿੰਦਰੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਸਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਏਸ ਹਰ ਦਿਨੋਂ 'ਦਿਲੇ ਜਲਮ ਦੇ ਆਂਨ ਆਸਾਹ ਸਾਨੂੰ
 ਬੇਟ ਪਕੜ ਸੈਂ ਗਏ ਭਾਈਆਂ ਆਇਆਂ ਦਾ ਜਾਣੀ ਜੀਓ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਗਏ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਓਹ ਮਿਲੇ ਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਮੁਲ ਗਲਾਂ 'ਹੋ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਗੁਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਯੋਧਿਕਾਂ ਰਸੂਰ ਦੇ ਬੀਰ ਕੀਤੇ 'ਸੈਰ ਸਮਝਿਆ ਕੀ ਡੇਰੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਕੋਈ ਪੁਛਦਾ ਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਦਸਦਾ ਏ ਦਿਲੇ ਜਲਮ ਦਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿਕਟੇ ਗੋਓ ਜਿਓ ਬੇੜਾ ਅਪੀ ਗਤ ਕਾਲੀ ਪੰਦਰ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਕੁਝ ਪੁਛਿਆ ਹਾਲ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦਾ 'ਦਸਣ ਨਹੀਂ ਸੈਰ ਲੇ ਕਿਸ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਦੁਜੇ ਰੋਜ ਦੈ ਨ ਕੋ ਦੁਹ ਆਣ ਪੈਰੇ 'ਦੁਖੜਾ ਕੀਤਾ ਬਾਹਰ ਦੁਹ ਸਾਨੂੰ
 ਪੰਜ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਗਜ ਫਾਸ ਲੇਤੇ 'ਕੀਤਾ ਬੀਰ ਪਾਣੀ ਦਿਚ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਹੇ ਦਿਚੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਦੜਕ ਰਿਤੇ 'ਬਾਹਰ ਬੇਟ ਲਾਏ ਪਾਹੇ ਦਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਕਿਸ ਨੂੰ ਰਸੀਏ ਦਿਲੋਂ ਦਾ ਹਾਲ ਯੋ ਕੋਈ ਪੁਛਦਾ ਨਾਂ ਗਮ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ
 ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੀਰ ਕੀਤਾ 'ਖਬਰ ਕਰੀ ਨੇਕ ਸੁਕਰ ਸਾਨੂੰ
 ਬੇੜੀ ਵਿਚੋਂ ਆਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸੀ ਕਿਹਾ ਹੋਰੀ ਓਤ ਸਾਂ ਲਲ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਕੀਦੇ ਜਾਓ ਨੇ ਦਾ ਯੋ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ 'ਲਾਇਆ ਹੁਕਮ ਕਰੜਾ ਸੁਕਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਣੀ ਆਨ ਮੁਕਾ ਲੰਗ ਮਸਤ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਪੁਛਦਾ ਨਾਂ ਖਬਰ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਨੂੰ ਨਾਂ ਅਨਿ ਖਾਣ ਨੂੰ ਨਾਂ 'ਹਿਰਾ ਮਸਤ ਲੰਗ ਦਿਲ ਚਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਯੋ ਦਿਚੋਂ ਪੁੰਦੇ ਸਦੇ ਸੁਹਤ ਆਏ 'ਫਕੇਰ ਟੇ ਪਏ ਕਈ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਏ ਦੁਖ ਤੇ ਦੁਖ ਹਜ਼ਾਰ ਸੈਂ ਹੋਏ 'ਆਹ ਬਿਨਾਂ ਯੋ ਮਰਦ ਗਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਤੇ ਆਪਦੇ ਤੇ ਨਾਂ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ 'ਹਾਸ ਨਾ ਭਾਈਆਂ ਤੇ ਕਰਨ ਲਚਰ ਸਾਨੂੰ
 ਹਾਸ ਨਹੀਂ ਰੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰਮਿਟ ਦੇ ਦੋ ਹਥੀ ਆਪਣੀ ਦਾਰ ਸਾਨੂੰ

ਤਿਹੀ ਹੋਣ ਨ ਜੇ ਦਿਚੈ ਦੈ ਨ ਕੋ ਦਰ ' ਜਾਜਮ ਠੀਕ ਦਿਚੈ ਕੁਖੇ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਵੰਗ ਕੁਕੜੇ ਦੇ ਸਾਨੈ ਬੰਦ ਕੀਤ ' ਸਾਇਰ ਸਮਝਿਆ ਈ ਵਫਾਦਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਇਕ ਦਿਨ ਦੇਣ ਹਾਸਨ ਸਤੋ ਦਿਨ ਬੰਦ ਰਖਣ ਦਿਚੈ ਰਖ ਬੇਤਰਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਚਿਠੀ ਭੇਜਦੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦਿਚੈ ' ਪੜ੍ਹ ਕੈ ਹਿੰਦੂ ਭੁੱਲ ਗਈ ਦਿਚੈ ਸਾਨੈ "
 ਨਾਲੇ ਦਿਚੈ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਲਿਖਣ ਝੁੱਠ ' ਬੜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹਨ ਤਿਆਰ ਬੁਤਿਆਰ ਸਾਨੈ "
 ਹੋ ਜਾਏ ਅਖਬਾਰ ਤਿਹੀ ਕਰਨ ਕੁਣਕੇ ' ਦਿਚੈ ਦਿਚੈ ਦਿਤ ਕੁਖੇ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਜੇਹੇ ਹੋ ਮਿਕਨੂਨ ਇਨਸਾਫ ਕੁਝ ਨਾਂ ' ਰਖੀ ਕਰਨ ਦਿਨ ਹਾਤ ਬਸ ਘਰ ਸਾਨੈ "
 ਇਕ ਦਿਨ ਗੀਰ ਹੁੰ ਗੀਰਿਆ ਜਾਜਮਾਂ ਨੇ ' ਸਗੋਂ ਮੂਜ ਨਹੀਂ ਖਬਰ ਸਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਸੀਂ ਹਾਤ ਵੇਲੇ ਧਾਵ ਓਠ ਕੀਤ ' ਕੈ ਹਿੰਦੂ ਛੱਡਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਮੁੜ ਜਾਵਾਂਗੇ ਦੇਣ ਹਾਸਨ ' ਸਚੇ ਕੋਥਾਂ ਕੋਲ ਅਕਰਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਕੋਣ ਸੁਣਦਾ ਅਸਾਂ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੀ ' ਜਗੇ ਕਰਨ ਸਿਰ ਤੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਫੌਜੀ ਚਰ ਸੇ ਬੰਦੇ ਤੇ ਹਾਤ ਅਸੀਂ ' ਸਸਤ੍ਰ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਨ ਬਾਹਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਮਰਨ ਭੁੱਲੇ ਹੜ੍ਹ ' ਮਤਾਂ ਦੇਣ ਗੇਏ ਹੁਥੀ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਕਿੰਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇ ਹਾਸਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ' ਲਿਖਾਂ ਪੰਜ ਜਪਾਨ ਦਿਚੈ ਕਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਇਕ ਕੁਖ ਪਿਆਸ ਦੇ ਚੁਰ ਕੀਤੇ ' ਹੋਰ ਰਖ ਪੈਂਗੇ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਜੇਹੜਾ ਹੁਈ ਦੁਰਾਸੀਆਂ ' ਹਪਕਿਨਸਨ ਅਗੇ ਹੋਇਆ ਕਾਜਲ ਕਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਬ ਤੇ ਖਾਤਮ ਹੋਇਆ ਇਸੀ ਥਾਂ ਮੇਂ ' ਹਥੀਆ ਪੈਰ ਲੀ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਜਦੋਂ ਦਿਚੈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਵੜਨ ਜਗੇ ' ਦਿਤੇ ਰੋਕ ਮਤਾਂ ਕੁਸਨ ਖਾਅਰ ਸਾਨੈ "
 ਸਾਡੇ ਹਥ ਖਾਲੀ ਓਨਾਂ ਕੋਲ ਸਸਤ੍ਰ ' ਆਏ ਮਾਰੇ ਨੂੰ ਨਾਮਤ ਧਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਮਰੇ ਹੁਣ ਦੇਹੀ ਪਾਸੀ ' ਜੇਨਾਂ ਲੜੇ ਤਾਂ ਭੀ ਦੇਸਨ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਏਹੋ ਜੋਰ ਕੇ ਖਾਜਮ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਕਰਨੇ ਕੋਲਿਆਂ ਦੇ ਪਏ ਵਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਤਿਹੀ ਸਿਖ ਓਠੇ ਬਚੇ ਗਾਜੀਆਂ ਦੇ ' ਯਹੋ ਖਨ ਆਇਆ ਜੋ ਸਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਓਠੇ ਸੋਰ ਜਵਾਨ ਪਠਣ ਬਾਂਕੇ ' ਅਗੇ ਹੋ ਲੜਦੇ ਧਰੇ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਆਹ ਕਠ ਕੀਤਾ ਡਾਹ ਦੁਹਿਰੀਆਂ ਨੇ ' ਕੋਮੀ ਖਨ ਆਜਾ ਜੋ ਸਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਇਕ ਦੁਸਰੇ ਦੇ ਅਗੇ ਹੋਇ ਲੜਦੇ ' ਸਦੇ ਮੋਤ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਪੈਰ ਲੈ ਹਥ ਸਟੀਮ ਦੇ ਪੰਥ ਛਾਏ ' ਓਤੇ ਤਿਹੀਆਂ ਦੇ ਪੈਏ ਧਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਸਾਂ ਸੀਸ ਨੂੰ ਗੀਆ ਤਲੀ ਓਤੇ ' ਕੈ ਹਿੰਦੂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਰੁਜਾ ਮਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਦੇ ਵੰਗ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ' ਮਿਲਿਆ ਹਥ ਸਬੰਧ ਸਿਕਾਰ ਸਾਨੈ "
 ਹੋਏ ਚੁਰ ਜਾਣੇ ਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਏ ' ਤਾਂ ਓਠੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਵਾਰ ਸਾਨੈ "

ਅਗੇਂ ਤੇਏ ਭੁਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਸਨ । ਜੇਤ੍ਰੇ ਵਿਸਦੇ ਸਨ ਡਾਢੇ ਯਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਸੀਂ ਕੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ । ਨਜ਼ਰ ਆ ਗਈ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਡਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਖਮੀਂ ਤੇਏ ਗਏ ਕਈ ਜਵਾਨ ਭਾਂਵੇਂ । ਆਖ ਜਿਤੋਂ ਦਿਤੀ ਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਖੀਂ ਗਤ ਸਾਡੇ ਭੁਤੇ ਤੇਏ ਸਾਵਾਂ । ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਵਿਚੋਂ ਸੈਂਹਰੇ ਵੀਹਨੇਂ ਪਵੇ ਰੋਲਾ । ਸਾਰ ਹਾਲ ਵਿਸੇ ਸੁਬੱਤ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਦੇ ਪਲਟੋਂ ਭਿਆਰ ਬਰਤਿਆਰੇ ਗਏ ਆਦਮ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਹੋਕੇ ਵਿਸਨ ਵੀਹੇ ਚਾਰੇ ਬਾਰ ਸਾਡੇ । ਵਿਸੇ ਲਸਕੰਦੀ ਤੇਜ਼ ਤਲਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਦੇ ਬੋਟ ਲੜਾਈ ਦੇ ਜਾਮਾ ਕੀਤੇ । ਸੇਤ ਪਈ ਤਕੈ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿਥੋਂ ਆਦਮ ਟੁਟੇ ਆਯਾ । ਖੜੇ ਦੇਖਦੇ ਲੋਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕਿੰਗ ਜਾਰਜ, ਤਾਂਈ ਅਸੀਂ ਤਾਰ ਭੇਜੀ । ਹੱਥ ਜਾਣਦੇ ਵਫਾਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਤਾਰਾਂ ਭੇਜੀਆਂ ਡੀਓਕ ਕਨਾਟ ਵਲੇ । ਅਸੀਂ ਮਰਦੇ ਜੰਬਿਨਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਹਾਲ ਵਲੇ । ਏਹ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਸੀਂ ਮਰ ਗਏ ਉਸਰ ਸੋਚ ਤੇਏ । ਬਸ ਵਿਸ ਪਵੇ ਭੈੜੇ ਆਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਸੀਂ ਤਾਰ ਪਰ ਤਾਰ ਖੜਕੋਨ ਲਗੇ । ਅਜ ਸਾਂਭੇ ਅਗੇਂ ਜੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਹਮ ਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਮਦਦ ਤੁਮਰੀ ਏਹ ਜਵਾਬ ਆਯਾ ਆਖਰ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਯਾਰੋ ਕਿਹਾ ਅੰਧੇਰੀ ਨੇ ਜੋਰ ਪਾਇਆ । ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਵਿਸੇ ਸੰਦੂਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਹਰ ਇਕੋਂ ਤਰਫ ਤਿਆਰੀਆਂ ਮਾਰਨੇ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਲਖਾਂ ਕਟ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਏ । ਅੰਗੇ ਦੁਖ ਤੇ ਦੁਖ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਿਸ ਦੀ ਲਈ ਜਾਨ ਬੇਚਰੇ ਲੜਦੇ । ਭੁਲੇ ਗਈ ਅੰਗੇਜ਼ੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਤੋਪਾਂ ਬੀੜੀਆਂ ਅਸਾਂ ਨਿਰੋਸਿਆਂ ਤੇ । ਦਿੰਦੇ ਦੁਖ ਡਾਢੇ ਸਿਤਮਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਸੀਂ ਤਿਨ ਸੇ ਬਿਨਾਂ ਹੱਥ ਆਰ ਹਿੰਦੀ । ਮਾਰਨ ਆ ਗਏ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕੇਹੜਾ ਜਮਿਆਂ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਮੇੜ ਦਿੰਦਾ । ਗਵਰਮਿਟ ਹਿੰਦੀ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਤਾਕਤ ਕੀ ਸੀ ਕਨੇਡੇ ਦੇ ਬੋਲਦੇ ਦੀ । ਜੇਫਰੀਗ ਨਾਂ ਕਰਦਾ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਮੁਢਾਂ ਅਜ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ਜਾਹਰ ਹੋਇਆ । ਦੇਵੇ ਦੁਖ ਏਹ ਆਪ ਬਦਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕਾਬਲ ਵਿਚੋਂ ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਲੜਦੇ । ਭੁਲੀ ਨਹੀਂ ਚਤਰਾਲ ਦੀ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅਸੀਂ ਭੀਨ ਅਫਗਾਨ ਨੂੰ ਫੜੇ ਕੀਤਾ । ਸਾਡੇ ਕਰਤਬਾਂ ਨੇ ਲਿਆ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਲੜਕੇ ਅਸੀਂ ਦੌਰ ਪਾਇਆ । ਭਰਨੀ ਪਈ ਕੀਤੀ ਸਾਡੀ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਖਾਖਾ ਭੋਲੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕੈਸ ਕੀਤਾ । ਜਾਲਮ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਰਹੇਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥

ਖੂਨ ਸੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸਾਡਾ ਜਿਸੀ ਉਤੇ । ਪਏ ਦੁਖ ਸੀ ਬੇ ਸੁਆਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਾਨਾਂ ਵੇਚ ਬੈਠੇ ਯਾਰੇ ਭੀਗੋਂ ਭਾਨੇ । ਵੀਰੇ ਅਜ ਲਗੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਯਾਰੇ ਜੀਉਣੇ ਦਾ ਕਾਹਦਾ ਹਜ਼ ਸਾਡਾ । ਦੁਰੇ ਦੁਰੇ ਕਰਦਾ ਸਨਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਹੀ ਏ ਮੁਲਕਾਂ ਦੁਜਿਆਂ ਚੇ । ਮੁਲਕ ਵਿਚੋਂ ਲਗੇਨ ਧਕੇ ਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਦਿਜਤ ਸਾਹਾ ਜਗ ਸਾਡੀ । ਮੁਲਕੀ ਹਾਜ਼ ਹੋਵੇ ਖੁਦ ਮੁਖਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਾਡਾ ਹਾਜ਼ ਹੋਵੇ ਸਾਡਾ ਭਾਗ ਹੋਵੇ । ਫੇਰ ਕਰੇ ਹਰ ਇਕ ਕਿਓਂ ਨਾਂ ਮਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਫੈਦਾ ਨਹੀਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੀ ਆਉਣੇ ਦਾ । ਲਗੀ ਅਜ ਹੈ ਰੀਕ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਪੈਸਾ ਬੈਯਤ ਯਾਰੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ । ਲੁਟੀ ਜਾਵੇ ਫਰੀਗੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਵਿਦਵਾਨ ਰੁਸਦੇ ਜੇ ਲੋ ਵਿਚੋਂ ਸਾਡੇ । ਕਰਨੀ ਮਿਸੇ ਨਾਂ ਹਾਲ ਪੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਲਖਾਂ ਜੰਗ ਕੀਤੇ ਖਾੜ ਦੁਸਮਣਾਂ ਦੀ । ਤਾਂਹੀ ਪਈ ਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜੇਕਰ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ ਬਾਗੀ ਕੈਹਣ ਸਾਨੂੰ । ਜ਼ਰਾ ਪੁਛਦੇ ਨਹੀਂ ਖਬਰ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਭੁਖੇ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਕਾਲ ਪਲੇਗ ਪਾਈ । ਕਰਦੇ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀਓਂ ਹੁਣ ਕੇਹੀ ਡੇਰ ਲਾਈ । ਦੁਸਮਣ ਕਈ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਚਲੇ ਗਏ ਕਰੀ ਏਚਲ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰ । ਲਗੀ ਅਜ ਪੰਜਾਬੀਓਂ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਮਾਰ ਮਾਰ ਭੁਗਵਾਂ ਦੇ ਘਾਣ ਲਾਹੇ । ਆਈ ਜ਼ਰਾ ਨਾਂ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਖਾਖਾ ਗੋਲੀਆਂ ਲੜੇ ਫਰੀਗ ਬਦਲੇ । ਯਾਰੇ ਲਿਆ ਭੁਲੇਖੇ ਨੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਵੀਰੇ । ਕੋਈ ਦਸੇ ਖਾਂ ਨੇਕ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਵਸਮਾਂ ਖਾਲੀਆਂ ਅਸਾਂ ਨੇ ਬੈਠੇ ਗੋਸੇ । ਕਰਨਾਂ ਪਵੇਗਾ ਯੁਧ ਬਲਧਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਓ ਹਿੰਦੀਓਂ ਹਲਕੇ ਗਦਰ ਕਰੀਏ । ਹੋਣਾ ਗਦਰ ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਛੁਟਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥

ਸਾਡੇ ਵੀਰੋਂ ਤੁਸਾਂ ਬੇ ਖਤਰ ਹੈਂ ਹੁਣ । ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਜਿਵੇਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਤਕਲੀਫ ਦਿਤੀ । ਫਲ ਦੇਸਦਾ ਅਸੀਂ ਚਖਾ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਸਿਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਾਂ ਨੇ ਦੇਸ ਵਲੀ । ਚਲਕੇ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰ ਡੇਰ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਦੁਖ ਚਾਪ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਦੇਖ ਲੈਣ । ਆਫਤ ਕੋਈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਲਿਆ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਅਸੀਂ ਤਲੀ ਪਰਗੀਖਾ ਸੀਸ ਆਪਣਾ । ਕੇਹਾਂ ਹਿੰਦ ਵਿਚੋਂ ਗਦਰ ਮਚਾ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਜੀਝਿੰਦੀ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਹਟਦੇ ਮਿਠਕਦੇ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਰ ਲਗਾ ਵਾਰ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਕਰਦੇ ਮਿਨਤ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਬਦਲਾ ਲਈ ਹੁਣ ਡੇਰ । ਮਾਰਕੇ ਮੂੰਹ ਭੁਵ ਦਿਆਂਗੇ ॥
 ਮੁੱਲ ਲਗੇ ਹੁਣ ਮੁਲਕੀ ਹਾਜ਼ੀ ਦੇਖੇ । ਹੋਸਤੀਆਂ ਕਰੀ ਦੇਹ ਕੀ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ ॥

ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਵਫਾਰਾਹੀ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਗੋਰੇ 'ਚਲੋ ਸਾ ਅੰਦਰੋਂ ੫ 'ਦਿਆਂਗੇ "
 ਕੋਠੇ ਫੜੇ ਜਦੋਂ ਗੋਰੇ ਬਾਹਿਰ ਕਰੇ 'ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੋਰ ਦਿਖਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਕਤਲ ਆਮ ਕੀਤੀ ਜਦ ਪਾਜੀਆਂ ਦੀ 'ਤਰੇ ਜਲਮ ਦਾ ਸਬਕ ਸਖਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਜਬ ਕਟੋ ਫਰੰਗ ਦੀ ਸੁਟੋ ਦੇਈਏ 'ਕਾਲਾ ਜੋਰ ਤਮ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਜਿਨਾਂ ਅਜੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਲਮ ਹੋਇਆ 'ਗਿਣ ਗਿਣ ਦੂਣਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿੰਦੇ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਸਾਨੂੰ ਕਸਮ ਸਾਗੀਰ ਦੀ ਤਿੰਨ ਦੀਰੇ 'ਜਿਨਾਂ ਜਲਮ ਹੋਇਆ ਦੁਟ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਤਿੰਨ ਮਾਰੇ ਨਹੀਂ ਅਜੇ ਜਿੰਦੇ ਬਾਕੀ 'ਸਾਰੇ ਜਗੋਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰਖ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਨਹੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਦੇਵਾਲ ਖੂਨ ਸੁਕਾ 'ਦੀਰੇ ਪਤਾ ਫਰੰਗੋਂ ਨੂੰ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਖੜੇ ਸਮਝੋ 'ਪਾਜੀ ਬਕਰੇ ਦਾਂਗ ਝਟਕਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਿੰਨ ਸਿਖੋਂ ਹਲ ਸਾਰੇ 'ਬੇਈਮਾਨ ਦਾ ਤਖਮ ਮਟਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਬਚੇ ਗਾਜੀਆਂ ਦੇ 'ਬਰਲਾ ਤੁਹਕੀ ਈਗਨ ਦਾ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਿੰਨ ਜਿਵੇਂ ਪਾੜੇ ਮਾਰੇ 'ਜਲਮ ਪਤਾ ਫਰੰਗੋਂ ਨੂੰ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਓਹੋ ਤਿੰਨ ਓਤਿਆਰ ਬਰਤਿਆਰ ਹੋਏ 'ਆਸੀ ਆਪਣੀ ਡਿਓਟੀ ਦੁਕਾ ਦਿਆਂਗੇ "
 ਦੁਖੀ ਮਿਟਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਦਾਗ ਸਾਡੇ 'ਕਰੇ ਸਖਨ ਜਬਾਨੋਂ ਨਭਾ ਦਿਆਂਗੇ "

ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਨ ਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼

ਕਾਮਾਗਾਟ ਮਾਰੂ ਦੇ ਤਿੰਨੀਆਂ ਦੋਲੇ

ਸੁਣਿਆਂ 'ਤੇ ਦਸੀ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਦੁਤਨ ਦੋਲੇ 'ਅਸੀਂ ਲਖਾਂ ਹੀ ਕਸਟੋ ਓਠੋਂ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਹੋਟੀ ਬਾਝ ਭੁਖੇ ਪਾਣੀ ਬਾਝ ਪਿਆਸੇ 'ਆਸਣ ਸਾਗਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਾਮਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਪੈਸਾ ਲਖਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਖਰਚ ਕਰਕੇ 'ਦੁਖ ਜਾਨ ਤੇ ਸਖਤ ਓਠੋਂ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਬਾਹਰੋਂ ਮਿਲੇ ਧਰਮ ਮਾਰਨ ਫੌਜ ਆਈ 'ਖਾਲੀ ਹਥੋਂ ਦੇ ਹਥੋਂ ਰਖਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਸਦੀਆਂ ਹੋ ਗੁਲਾਮਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਦੁਟੋ 'ਸਾਹੀ ਖਜਰ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਖਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਦੁਸਮਨ ਦੁਰ ਕੀਤੇ ਰੋਕੇ ਅਸਾਂ ਸਾਰੇ 'ਜਲਮ ਗਾਜ ਨੂੰ ਪਰਖ ਪਰਖਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਕਟੀ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਤੇ ਸੋਧੇ ਫਕੇ 'ਸਿਰਫ਼ ਸਚੇ ਦੇ ਬੋਲ ਕਮਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਲਿਆ ਪਰਖ ਕਾਨੂਨ ਫਰੰਗੀਆਂ ਦਾ 'ਦੁਸਮਨ ਕੈਂਪ ਤੇ ਹਲ ਚਲੀ ਪਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਆਖਰ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਨ ਦੋਲੇ 'ਗੀਤੋ ਸਾਗਰਾਂ ਤੇ ਚਕੋਰ ਲਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਤਿੰਨੀ ਸਮਝੋਂਦੇ ਯਾਰ ਜਾਪਾਨ ਤਾਈ 'ਓਸਦੇ ਦੁਹਰੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਬਰਾ ਗਏ ਹਾਂ "
 ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਮਾਰਗੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲੋਂ ਸਾਡੇ 'ਓਤਰਾ ਮਾਰੀ ਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾ ਗਏ ਹਾਂ "

ਮਤੰ ਸਮਝੇ ਯਾਰ ਪਯਾਰ ਕਰੋਸੇ । ਕਾਲੇ ਨਗਨੀ ਅਸੀ ਸਮਝ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਓੜਕ ਝਲਦੇ ਦੁਖ ਮੁਸੀਬਤੰ ਨੀ । ਭਾਰਤ ਮਾਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚੋਂ ਅਗਏ ਜੁ ॥
 ਅਬਲਾ ਨਹ ਮਾਤਾ ਹਿੰਦੋ ਸਤਨ ਸਾਡੀ ਰਖੀ ਰੇਖ ਕੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਅਗਏ ਜੁ ॥
 ਗੀਤ ਤੰਗ ਫਰੀਗਨੇ ਬੋਹਤ ਸਾਨੀ । ਅਸੀ ਓਸਦਾ ਨਿਲੋਂ ਪੜ੍ਹਕ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਹਿੰਦੀ ਘੁਕ ਸੁਤੇ ਪਸਾ ਪਰਤਦੇ ਨਾਂ । ਹਲੁਣ ਮਾਰਕੇ ਅਸੀ ਜਗਾਂ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਜਾਲ ਮੋਢੇ ਜਾ ਆਈ ਅਗੋਂ ਮਾਰਨੇ ਨੀ । ਚਲੀ ਚਲ ਪਰ ਚਾਲ ਬਚੋਂ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਪੁਲਸ ਪਕੜਨਾਂ ਚਾਹੇ ਸੁਦਾਹ ਜੀਨੀ । ਹੀਗ ਅਸੀ ਭੀ ਹੋਰ ਬਦਲ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਸਾਂਡੇ ਬਾਗ ਤੇ ਖਿਜਾਂ ਫਰੀਗ ਆਈ । ਹੈਸਾਂ ਫਲੋਂ ਗੁਲਾਬ ਕਮਲ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਕਦੇ ਵਿਚੋਂ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਸਾਂ ਸੂਰਜ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਠੋਂ ਹੁਣ ਅਗਏ ਜੁ ॥
 ਕਦੇ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਵਹਦੇ ਖੇਲਦੇ ਸਾਂ । ਬਾਲ ਬਚੋਂ ਸਭੋਂ ਛੇੜ ਸਿਧ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਖਾੜ੍ਹ ਹਿੰਦੀ ਜਿੰਦ ਜੀ ਦੁਹਰਿਤੀ । ਬਾਜੀ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਅਸੀ ਲਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਗਰਹ ਯਾਰ । ਗਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੀਤ ਬਤ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਜਿਸਮ ਜਿਸਮਾ ਸੀ ਹਿੰਦ ਦਾ ਖੂਨ ਪੀਕੇ ਮਾਤ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸਮਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਮੈਤ ਕੁਤੇ ਦੀ ਮਰਨ ਡਰ ਪੇਕ ਹਿੰਦੀ । ਮੈਤ ਫਖਰ ਦੀ ਮਰਨ ਸਖ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਬਚੇ ਸੋਹਦੇ ਸੈਂ ਸੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੋਰੀ ਦੇ । ਅੰਤ ਸੋਹ ਦੀ ਝਪਟ ਚਲ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਸਗਾ ਜੀਗੋਂ ਸਮਸੋਹ ਨੀ ਦੇਹ ਦਾ ਸੀ । ਅੰਤ ਜਾਨ ਫਰੀਗ ਤੇ ਲਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਮੁਜਰ ਬੁਟਿਆ ਆਣ ਪ੍ਰਦੇਸੀਆਂ ਨੇ । ਸੁਤੇ ਹਿੰਦ ਨੀ ਅਸੀ ਜਗਾਂ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਚਮਨ ਸੁਕ ਦਾ ਸੀ ਪਾਣੀ ਬਾਝ ਸਾਡਾ । ਖੂਨ ਨਿਗ੍ਰੋ ਤੋਂ ਨੈਹਿਰ ਚਲ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਬਤੀ ਧਰ ਪੀਤ ਮਿਠੋਂ ਸ਼ੀਰ ਮਾਤ । ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਸਾਨ ਘੁਮਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਜਲ ਦੀ ਮਿਲੇ ਗੀ ਗਰਹ ਦੀ ਫੇਰ ਦੇਖੇ ਅਸੀ ਗਦਰ ਦਾ ਬਿਗਲ ਵਜ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਮਰਨਾਂ ਅੰਤ ਸੀ ਅਜੇ ਨਾਂ ਕਲ ਮਾਰੇ । ਮੈਤ ਸਾਨ ਦੁਲੀ ਅਸੀ ਪਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਓਠ ਗਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਓ ਬੋਹਤ ਜਲ ਦੀ ਪਿਛੋਂ ਕਿਹੋ ਨਾਂ ਵਕਤ ਵਿਚ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਹੋਸੀ ਮੇਜ ਨਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ । ਫਰੇ ਜਿਸਮ ਓਡ ਗੀਆਂ ਲਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਤਾਜ ਰਖਣੁ ਜਖਮ ਨਾਂ ਸੁਕ ਜਾਵੇ । ਸੀਨੇ ਦਾ ਸਮਨਾਂ ਦੇ ਜੇ ਹਿੰਦ ਲਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਬੋਹਤ ਚਿਹਾਂ ਤੇ ਵਕਤ ਓੜੀ ਕਰੇ ਸਾਂ । ਗਲੋਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਸਹੀਰੀ ਦਾ ਪਾ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਬਤੀ ਕੋਟ ਦੀ ਰੋਵੇ ਤੇ ਦੂਰ ਸਾਡਾ । ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਅਸੀ ਵੰਡ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਜਿਸਮ ਅਸਾਂ ਦਾ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਗੁਗਿਅਾ । ਜਾਲ ਮਹਾਜ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹਲ ਗਏ ਜੁ ॥
 ਪੈਂਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਸੇ ਪਾਸੀਆਂ ਦਾ । ਦਰਦ ਜਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਵਿਚੋਂ ਲਾ ਗਏ ਜੁ ॥

ਕਰਨੀ ਖਿਆ ਤੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਰੈਹਿਨਾ । ਕੋਈ ਖਤ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਮਾ ਗਏਯੋ ॥
ਬੋਲੇਗੇ ਬੰਦੇ ਮਾਤੁਮ ਅੰਤ ਵਾਗੀ । ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਖਰੀ ਸੁਖਨ ਸੁਨਾ ਗਏਯੋ ॥

ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ

ਖੋਲੇ ਅਖੀਆਂ ਜਗ ਹੁਸਿਆਰੇਯੋ । ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਿੰਦੂ ਤਿੰਦੇ ਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਝੁੱਠੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ । ਗੋਰੇ ਲੁਟਦੇ ਪੁਤ ਸੈਤਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਕਈ ਮਸਜਦਾਂ ਬੈਠ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦੇ । ਕੰਮ ਜਾਣਦੇ ਨਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਕਈ ਮੋਨਸਾਰੀ ਬਣੇ ਸਾਧ ਫਿਰਦੇ । ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੰਮ ਇਨਸਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਕਈ ਸਿੰਘ ਸੂਰੇ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਬੈਠੇ । ਝਗੜੇ ਘੱਟਦੇ ਖਰੜ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ॥
ਕਈ ਸੀਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਬਣੇ ਫਿਰਦੇ । ਗਲਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਤੇ ਘਬਰਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਓਲਟੇ ਝਗੜਦੇ ਕੁਲ ਜਹਾਨ ਨਾਲੇ । ਆਪੇ ਕੈਹਣ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੀ ਵਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਬਗਲਾਂ ਡੁਬਿਆ ਹਨਸਦੀ ਗੀਸ ਕਰਕੇ । ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਢੰਗ ਤਰ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਗਿਆ ਓਲਟ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਹੰਗ ਪਾਰੇ । ਹੁੰਦੇ ਵਕਤ ਨਾਂ ਡੇਰ ਲਗਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਸੈਤਾਨ ਜੇੜੇ । ਭੇਦ ਗੋਰਿਆਂ ਕੋਲ ਬਤਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਚੁਗਲ ਖੋਰ ਨੂੰ ਲੁਟ ਕੰਗਾਲ ਕਰਨਾਂ । ਘਰ ਢੁਕ ਦੇਣ ਬੇਈਮਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਹੱਥ ਕੰਗਣੇ ਸੈਤ ਦੇ ਬਨ ਲੈਣੇ । ਜੀਜ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਘਰੀ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਅਸੇ ਆਦਮੀ ਕਰਨ ਗੁਫਤਾਰ ਕਾਨੀ । ਜੇੜੇ ਸੈਤ ਕੋਲੋਂ ਡਰ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਤਿੰਦੇ ਸਤਾਨ ਅੰਧੇਰ ਗੁਬਾਰ ਦਿਸੇ । ਕੋਰੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਸਮਾਂ ਜਗਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਹੁੰਦੀ ਬਜ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਲੋੜ ਕੋਈ । ਆਰੋਹ ਥੋੜਾ ਹਨਰ ਦਖਲਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਭੁਜ ਜਾਣਗੇ ਅੰਸ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੇ । ਵੰਗ ਸੋਰਤ ਦੇ ਡਰ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਭਾਈ ਮੇਰਿਓ ਜਗ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾਂ । ਹੱਥ ਹੋਸਲ ਜੰਗ ਮਚਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਕਲਮ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਨਹੀਂ ਮੁਕਦੇ ਹਰਫ ਜਬਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਬਣੇ ਮਰਦ ਗਾਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ । ਆਓ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀਦੀਆਂ ਪਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਜਾਹਜ ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ ਕੋਰੇ ਗਰਬ ਬੈੜ । ਮਹੰਜੀ ਡਿਟ ਦੇ ਝੰਡੇ ਝਲਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਪੈਰਲਾਂ ਮਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਸਾਧਾਤੀਆਂ ਨੂੰ । ਜੇੜੇ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਘਰੀ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਗਦਰ ਪਾਹਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੋੜ ਕੋਈ । ਜੇੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਢੁਮਾਨ ਵਾਲੇ ॥
ਪਿਛਾਂ ਵਲਿਓ ਮਾਮਲੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲੋ । ਕੋਰੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਲੁਟ ਮਚਾਨ ਵਾਲੇ ॥

ਜਦੋਂ ਬੈਠੇ ਸੋਚਣ ਨਹੀਂ ਚੰਗੇ । ਅਛ ਤੇਪ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਨ ਵਾਲੇ ॥
 ਖੋਖੇ ਵਿਚੋਂ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂਲ ਐਨਾਂ । ਕਟੀ ਐਨੇਗੇ ਰਗ ਕਮਾਨ ਵਾਲੇ ॥
 ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰੀਏ । ਸਿੱਧੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਾਲੇ ॥
 ਮਿਲ ਜਾਣ ਫਕੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦੇ । ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬ ਦਾ ਭਰਮ ਮਟਾਨ ਵਾਲੇ ॥

ਪੰਥ ਅਗੇ ਪਾਠ ਥਾਂ

ਖੋਲੋ ਅਖੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਓਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ । ਭਾਰਤ ਵਰਸਾ ਦੀ ਹੋਏ ਕੇ ਉਲਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਕੇਹੜੀ ਗਲ ਖਾੜ ਪੰਥ ਸਾਜਿਆ ਸੀ । ਕੋਰੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਕਿਵੇਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਪੰਥ ਦੀ ਬੀੜ ਬੀਨੀ । ਦਿਤੇ ਲਾਲਚੇ ਬੀਨੀ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਜੁਲਮ ਡਕਣੇ ਨੇ ਗੁਰਾਂ ਸਾਜਿਆ ਸੀ । ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਦਿਹਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਪਏ ਸੈਤ ਦੀ ਖੈਫ ਤੋਂ ਕੰਬਦੇ ਹੋ । ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਹੀਰੀਆਂ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਪਏ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਪੈਣ ਧਰੇ । ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕੇਵਲ ਦਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਸਾਰ ਜਗਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮੇਹਿਣੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ਕੋਹਿਰ ਨੂੰ ਝਬ ਆਜ਼ਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਦੇਖੋ ਵੰਗ ਸਤੋਂ ਵਜੇ ਨਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਣ । ਖੂਬ ਰਖਣ ਵਰਤ ਨੂੰ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਉਠੇ ਜਲਦ ਕਸੀ ਕੀ ਦਾ ਰਾਗੇ ਧੋਈਏ । ਵਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਮਿਲਕੇ ਨਾਲ ਮਰਹਟੇ ਬੰਗਾਲੀਆਂ ਦੇ । ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਹੋਈਏ ਸਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਅਛ ਸਿਖ ਭਾਈਓਂ ਸਚੇ ਸਿੱਖ ਬਣੀਏ । ਕਾਹਨੂੰ ਭੁੱਲ ਬੈਠੇ ਹਸਮ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਜਲਦੀ ਕੁਦ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਪਈਏ । ਕਰਕੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਪਿਛਲੇ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਕੇਵਲ ਲੋੜ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਬਹਾਰਾਂ ਦੀ । ਭਾਰਤ ਮਾਤ ਦੀ ਸੁਣੋ ਫਰਜ਼ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਉਠੋਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਹਜ਼ਾਂ ਬੋਲ ਦੇਈਏ । ਕਰੀਏ ਗੋਹਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਕੇਹੜੇ ਕੰਮ ਭੁਲਾ ਜਾਏ ਜਿਸਮ ਐਨੇ । ਵਧੇਰੇ ਗਏ ਹੋ ਸਰੂ ਸਮਝਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਪਵੇ ਚਮਕ ਸਮਾਸੋਰ ਦੀ ਜਗਾਂ ਅੰਦਰ । ਭਾਰਤ ਵਰਸਾ ਨੂੰ ਕੋਰੇ ਆਜ਼ਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਮਿਲੇ ਸਿਖ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ । ਦੇਈਏ ਕਢੋਂ ਫਰੰਗੀ ਜਲਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਮੈਸਾ ਨਾਲ ਸਮਾਸੋਰ ਜਵਾਬ ਦੇਈਏ । ਕੁਲਾਂ ਤੀਕ ਵਰਸਨ ਪਏ ਯਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥
 ਲਖਾਂ ਮਿਲਨ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਜਗਾਂ ਅੰਦਰ । ਬਤੀ ਕੋਟ ਕਰਸੀ ਧਰੋਂ ਵਾਰ ਸਿੱਧੇ ॥

ਮੈਕ ਸਿਭਾਲੇ

ਹਿਰੇ ਸਤਨ ਦੇ ਬਚਿਓ ਕਰੋ ਛੇਤੀ ' ਚਲੇ ਸੇ ਨੂੰ ਪੁਸ ਮਚਨ ਬਰਲੇ "
 ਜੀਗਿਰੇ ਬੇਰੀਮਤੀਪਿਆਰੁ ਲਾਦਾ ਸਸਤ ਬੈਯੁਤ ਜੇਮਲੇਭੀਜਨ ਬਰਲੇ
 ਰਸਾਂਗਲ ਮੈਗਰਰੇ ਪਿਆਗਿਆਂ ਨੂੰ ' ਜੇਹੜੇਤਿਆਰੁ ਜਨੰਗਰੁ ਮਚਨ ਬਰਲੇ
 ਵੇਲਾ ਫੇਰਨਾ ਆਵਣੁ ਹਥ ਯਾਰ ' ਚੰਗਾ ਵਕਤ ਹੈ ਜੀਗ ਮਚਨ ਬਰਲੇ
 ਘੇਰੀ ਫੇਜ ਫਰੀਗਰੀ ਵਿਚੋ ਪੁਰਖ ' ਹਸਤ ਮਲੇ ਨਾਂ ਹੁ ਹਿਰੇ ਸਤਨ ਬਰਲੇ
 ਤੁਹਕੀ ਸੇਰ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚੋ ਆਇਆ ਸੇਕ ਬੈਯੁਤ ਸੇਹਣਾ ਹਿਰੇ ਸਤਨ ਬਰਲੇ
 ਮਿਸੁ ਮਹਬ ਕਾਬਜ ਤਿਆਰ ਬੈਠੇ ' ਏਹੋ ਵਕਤ ਹੈ ਮੁਲਕ ਦੀਗਨ ਬਰਲੇ
 ਬੈਠੇ ਤਿਆਰ ਸਾਰ ਬਠੇ ਗਾਜੀਆਂ ਦੇ ' ਜੇਹੜੇ ਸਦਾ ਲੜਦੇ ਮੁਲਕੀ ਆਨ ਬਰਲੇ
 ਸੁਤੇ ਪਏ ਲੀਡਰ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ' ਜੇਹੜੇ ਕੀਮ ਕਰਦੇ ਹਿਰੇ ਸਤਨ ਬਰਲੇ
 ਓਨਾਂ ਮਹਨ ਤੇ ਔਰਤਰ ਬੈਯੁਤ ' ਪਿਛੇ ਫਿਰਨ ਲੁਕਦੇ ਕੁੜੀਜਨ ਬਰਲੇ
 ਦੇਸ਼ ਫਰ ਪੁਰੇ ਸਦੇ ਵਿਚੋ ਬੈਠੇ ' ਕਈ ਹਿਰੇ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨ ਬਰਲੇ
 ਐਪੁ ਮਹਨ ਤੇ ਔਰ ਬੈਠ ਓਨਾਂ ' ਪਾਪੀ ਕਰਨ ਤੁਲੇ ਦੇਹ ਲੇਖਾਨ ਬਰਲੇ
 ਅਗੇ ਹੋਇ ਕੇ ਕੀਮਤ ਮੁਲ ਕਰਦੇ ' ਰੁਖੇ ਮਾਰਦੇ ਟਕਰਾ ਮਾਨ ਬਰਲੇ
 ਜੇਹੜੇ ਆਖਦੇ ਅਸੀਂ ਹੋ ਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ ' ਆਓ ਨਿਕਲੋ ਖਾਂ ਇਮਤਹਾਨ ਬਰਲੇ
 ਬਿਨਾਂ ਜਾਨ ਨੂੰ ਗੰਧਿਆਂ ਤਲੀ ਓਤੇ ' ਐਖਾ ਕੀਮ ਕਰਨਾਂ ਹਿਰੇ ਸਤਨ ਬਰਲੇ
 ਸਹੀ ਦੇਸ਼ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਬੈਯੁਤ ਐਖਾ ' ਰੋਜ ਪਾਵੇ ਕਰੜ ਗਿਆਨ ਬਰਲੇ
 ਪਾਕ ਓਪੜ ਓਨਾਂ ਰਾ ਬੈਯੁਤ ਛੇਤੀ ' ਜੇਹੜੇ ਕੀਮ ਕਰਦੇ ਖਾਲੀ ਮਾਨ ਬਰਲੇ
 ਅਸਾਂ ਦੇਖਾਂ ਕਈ ਅਨਜਾਨ ਮੁਰਖ ' ਲੱਤ ਮਾਰਦੇ ਕੀਮ ਅਟਕਾਨ ਬਰਲੇ
 ਕਈ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਪੁਠੇ ਪੈਣ ਹਸਤੇ ' ਰੋਜ ਪਾਵੇ ਪਰਮ ਈਸ਼ਾਨ ਬਰਲੇ
 ਦੇਸ਼ ਤੁਹਰਿਆਂ ਗਾਰੁ ਸਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਰੋਕਦੇ ਹੋਟੀਆਂ ਖਾਨ ਬਰਲੇ
 ਕਈ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਪੁਠੇ ਪੈਣ ਹਸਤੇ ' ਓਨਾਂ ਮਿਸ਼ਕੀ ਦੇਸ਼ ਨੁਕਸਾਨ ਬਰਲੇ
 ਜੇਹੜੇ ਰੋਕਦੇ ਗਾਰੁ ਨੂੰ ਜ਼ਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋ ਕੀਮ ਕਰਦੇ ਇਗਲਾਸਤਨ ਬਰਲੇ
 ਪਟ ਪਸਣੁ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ ' ਐਪੁ ਸੁਮਰਾਹੀਏ ਬੇਈਸ਼ਾਨ ਬਰਲੇ
 ਮਿਤੁ ਮਾਰਕਰਦੇ ਬੇਈਸ਼ਾਨ ਪਾਜੀ ' ਖੁਫੀਆ ਦੇਸ਼ ਘਾਤੀ ਪੈਰਨੁ ਖਾਨ ਬਰਲੇ
 ਮੰਦਾ ਕੀਮ ਫੜਿਆ ਦੇਸ਼ ਘਾਤੀਆਂ ਨੇ ' ਖਤਰ ਪਾਜਿਆ ਅਪਣੀ ਜਾਨ ਬਰਲੇ
 ਮੁਰਖ ਸਮਝਦੇ ਅਸਾਂ ਹੋਇ ਭਇਜਤ ਕਰਦੇ ਕੀਮ ਸੁਦਾਰ ਅਖਵਾਨ ਬਰਲੇ "

ਪਿਛੋਂ ਜਾਣੇ ਨਗੇਰੀ ਗਲ ਤੇਹੁ ॥ ਮਾਛਿਝੁੰਦੀ ਹੋਸੀ ਮਾਣ ਬਰਲੇ ॥
 ਕਈਆਂ ਦਿਚੋ ਪ੍ਰਦੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਖਾਂ ॥ ਪੈਸਾ ਜੋੜਿਆ ਕਰਨ ਗੁਜਰਨ ਬਰਲੇ ॥
 ਭਰੇ ਗਾਰਰੀ ਗਲੋਂ ਨਾਂ ਮੁਲ ਸੁਣੇ ॥ ਲਗਾ ਛਿਕਰੀ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬਰਲੇ ॥
 ਰਖੇ ਘਰ ਨਾਂ ਖਰਚਣ ਮਿਲੁ ਤੁਹਨੂੰ ॥ ਡਾਕੂ ਖੜੇ ਦੁਲੈਤ ਸੈ ਜਾਣ ਬਰਲੇ ॥
 ਦਿਖਤ ਦਿਚੋ ਕਿਓ ਜਿੰਦਗੀ ਗਲ ਦੇ ॥ ਪਾਪ ਜਨਮ ਕੀ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਬਰਲੇ ॥
 ਹੋ ਮਰ ਕੇ ਕਿਓ ਹੋਸਾ ਤੋੜਿਆ ਈ ॥ ਜੀਮੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜੁਤੀਆਂ ਖਾਣ ਬਰਲੇ ॥
 ਓਮਰ ਗਾਲੇ ਝੁਠਿਆਂ ਦਿਚੋ ਕੀਸਾਂ ॥ ਬਾਕੀ ਬਚੇਗਾ ਕੀਤਿ ਰੇਸਤਾਨ ਬਰਲੇ ॥
 ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਗੁਣ ਪਿਛੋਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ॥ ਕੋਰੀ ਮਾਣ ਦੇਸ ਬਚਾਨ ਬਰਲੇ ॥
 ਫੌਜ ਦੁਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਹੋਕ ਦੇਵੇ ॥ ਗੁਨੇ ਸੜਨ ਮੁਖ ਇਗਲ ਸਤਨ ਬਰਲੇ ॥
 ਕਰੇ ਗਾਰਰੀ ਹੋਰ ਆਜਾਨ ਕਰੀਏ ॥ ਗੁਨੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਬਰਲੇ ॥
 ਏਹੋ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਹੋਸਾ ਡੀ ਜਿੰਦਗੀ ॥ ਜਾਨ ਲਗਾ ਦੇ ਹੋਰੇਸਤਾਨ ਬਰਲੇ ॥

ਗਾਰਰੀ ਬੇਨਤੀ

ਮੇਰੇ ਮਾਪ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬੇਲਣ ਕੀ ॥ ਕੋਈ ਮਾਹਨੇ ਦੁਸਤਿਆ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਂਕ ਗੁਲਾਸ ਦੇ ਖੇਡਣੇ ॥ ਆਵੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਡਾ ਮਾਹੋ ਜੇ ॥
 ਹੋਰੇਸਤਾਨੀਓਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇਸ ਸਾਡਾ ॥ ਸਾਹੇ ਗਾਰਰੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਸਾਹੇ ਸੁਹਮੇਂ ਹੋਸੇ ਸਜਾ ਕਰਕੇ ॥ ਕੋਠੇ ਸੈਂਕੜੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਗਲੋਂ ਨਾਂ ਮੁਲ ਹੁਆ ਮੀਆਂ ਦੀ ॥ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਾਹੇ ਮਾਹੋ ਜੇ ॥
 ਸਦਾ ਪੈਣ ਓਲਟੇ ਹਸਤੇ ਪੈਟ ਪਾਸ ॥ ਚਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਖਬਰ ਨਾ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਜੋੜੇ ਜਲਮ ਫਰੀਗਾ ਕਟਣੇ ਨੂੰ ॥ ਤਿਖੀ ਤੇਜ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਪਾਹੋ ਜੇ ॥
 ਸਿਟੇ ਤੋੜ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਜਾਲ ਝਰ ॥ ਗਫਲਤ ਨੀਂ ਫੱਡ ਬੇਦਾਹੋ ਜੇ ॥
 ਮਰਨ ਦੁਸਆਂ ਫਰਜ਼ ਅਰਾਂ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਓਂ ਦੁਲਿਓਂ ਪੁਰਮਾ ਖਤਾ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਗਾਰਰ ਦਾਸਤੈ ਫੋਰ ਦੀ ਕੋਰ ਭਰਤੀ ॥ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਮਰਦ ਗਾਹੋ ਜੇ ॥
 ਠੋਰੇ ਮੁਲ ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਫਰੀਗੀਆਂ ਤੋ ॥ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ॥ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਾਹੇ ਮਾਹੋ ਜੇ ॥
 ਜੀਓਂ ਦੁਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾਂ ਗਲ ਕਰੀਏ ॥ ਮਰਨੇ ਦੁਲਿਓਂ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਗਾਰਰੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ॥ ਗਾਰਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਝਟੋ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜੇ ॥

ਤਿਰੀਓ ਨੀਦ ਕੇ ਤਿਯਾਗੇ.

ਤਿਰੇ ਸਤਾਨੀਓ ਕਿਓ ਨੀ ਵੀ ਧੋਣੁ ਸੁਟੀ । ਮਰੇ ਨਜਰ ਘਰ ਦੇ ਕੇਤਿ ਤੇ ਜਾਸੇ ਗਏ ॥
 ਗਫਲਤ ਨੀਦ ਅੰਦ੍ਰ ਤੁਸੀ ਘੁਕ ਸੁਤੇ । ਲਗੀ ਅਗੋਂ ਘਰ ਨੂੰ ਭਾਂਬੜ ਲਾਸੇ ਗਏ ॥
 ਉਠੇ ਸੇਰ ਮਰੇ ਗਫਲਤ ਨੀਦ ਛੁਡੇ । ਤੁਸਾਂ ਸੁਤਿਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੈਸਾ ਲੁਟੇ ਸੈ ਗਏ ਅਗੇਜ਼ ਸਾਰਾ । ਵੇਰੇ ਵੇਰਿਆਂ ਤੁਸੀ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੁਸੀ ਵੀਰੋਂ ਤਰਸਦੇ ਕੋਡੀਆਂ ਨੂੰ । ਸੇਨਾਂ ਲੁਟੇ ਜਾਲਮ ਮਾਲਾਂ ਮਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਕਿਥੇ ਗਏ ਅਸਾਡੇ ਅੰਸ ਇਸਰਤ । ਕਾਹਨੂੰ ਵੀਰੋਂ ਅਜ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਲਿਡਨ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਗੋਰੇ ਖਿਚ ਸਭ ਕੁਝ । ਤੁਸੀ ਵੀਰੋਂ ਠਨ ਠਨ ਗੁਪਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਸਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਗੁਲਾਮੀ ਨੇ ਧੋਣੁ ਭੁੱਲੀ । ਕਾਇਰ ਹਰ ਥੀ ਵਧੇ ਖਿਆਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਉਠੇ ਤੇੜ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਜਾਲ ਦੇਈਏ । ਛਿੜੇ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਦੇਖੋ ਕਈ ਕੋਰੜਾਂ ਦੀ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ । ਵੀਰ ਭੇਟ ਪਲੇਗ ਤੇ ਕਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਵੇ ਕੋਰੜ ਬੰਦੇ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਅੰਦਰ । ਦੁਖ ਭੁਖ ਦੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਲਿਡਨ ਵਿਚ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਰਬੜ ਚਾੜੀ । ਸਾਡੇ ਉਡੇ ਘਟੇ ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਆਲ੍ਹ ਪੁਟਿਆਂ ਤੋ ਪੈਸਾ ਜੁੜੇ ਨਾਹੀ । ਗੋਡੀ ਕਗਦਿਆਂ ਦੇ ਗੋਡੇ ਲਾਸੇ ਗਏ ॥
 ਟੋਜੀ ਨੇਕਰੀ ਖਾਣ ਨ ਪੀਣ ਤੁਹਾ । ਵੀਰੇ ਕਾਲਿਆਂ ਤੋ ਧੋਲੇ ਵਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੈਸਾ ਜੁੜੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਜਦੂਰ ਗੀਆਂ ਦੇ । ਝਿੜਕ ਸੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪਏ ਚੀਨ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਭੇਦੇ । ਵਜਣ ਠੇਕਰਾਂ ਤੇ ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਕੀ ਕੁਝ ਖਟਿਆ ਜੇ ਮਿਰਕਣ ਵਿਚ ਅਥੇ । ਦੇਸ ਛਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਕੁਲੀ ਕੁਲੀ ਕੰਧ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਕ ਚਾੜੇ । ਵੀਰੇ ਅਸੀਂ ਬੇਸ਼ਰਮ ਕੁਮਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੇਵੇ ਅਣਖ ਤੇ ਸਮਝੀਏ ਝਟ ਸੈਨਤ । ਡੰਡੇ ਖਾਇਆਂ ਦੇ ਢੰਡਰ ਲਾਸੇ ਗਏ ॥
 ਭੁਲੀ ਜੀਵਣੇ ਦਾ ਕਾਹਦਾ ਹਜ਼ ਸਾਡਾ । ਸਾਡੇ ਕੁਤਿਆਂ ਥੋਂ ਭੈੜੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਗੋਰੇ ਚਿਹਨਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ । ਭਾਰੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀ ਰਖਵਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਨਾਲ ਚੀਰਿਆਂ ਕਦੀ ਨਾਂ ਕਾਲ ਹੁਕਦੇ । ਸਾਨੂੰ ਵੇਰੇਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੁਸੀ ਪਾਵੇਂ ਹੋ ਪਾਣੀ ਪਤਿਆਂ ਨੂੰ । ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਲ ਨਾਂ ਦੇਸ ਤੋ ਖਿਆਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਖੋਲ ਗਯਾ ਨੀਤੀ ਵਾਲੀ ਭੁਲ ਬੈਠੇ । ਤਾਹੀਂ ਰੋਸੇ ਤੇ ਹਾਲ ਬੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਕੇ ਮੁਰਖੇ ਖਟਿਆ ਕੀ । ਫੁਰੀ ਫੁਟੇ ਦੀ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਜਿਨਾਂ ਸਾਡੀ ਤੇ ਲੈਣ ਲਗਣ ਗੇ । ਦੇਖੋ ਕੇਹੇ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੈਰਿਓ ਫੀ ਸਦੀ ਨਾਲ ਤਲਵਰ ਲੈਂਦੇ । ਭੈੜੇ ਗੀਧੀਆਂ ਥੀ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ ਹੋ ਗਏ ॥

ਪਟੀਆਂ ਗੋਰੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਹਕ ਪਿਛੇ । ਸਾਡੇ ਉਨ ਤੇ ਚਿਤ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਹੋਏ ਮਰਦ ਪਾਯਾ ਦੇਸ ਸਾਡੇ ਲਈਏ । ਕੇਹੜੀ ਗਲ ਤੇ ਭਲਾ ਨਿਛਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਗਦਰ ਕਰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਵਿਨੇ ਗਤੀ । ਉਠੇ ਸੁਤਿਓ ਮੰਦਰੇ ਹੋ ਲੋਹੇ ਗਏ ॥
 ਹਿੰਦੋ ਸਤਾਨੀਓ ਹੁ ਨਾਂ ਨਾਮ ਬਾਕੀ । ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਪਾੜੀ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਫੇਤੀ ਕੋਰੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਗਦਰ ਦੀਆਂ । ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੋਹਤ ਹੀ ਮੰਦਰੇ ਹੋ ਲੋਹੇ ਗਏ ॥

ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਏਜੰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ

ਏਜੰ ਵਾਲਿਓ ਸੋਹ ਜਵਾਨ ਮਰਦੇ । ਸੁਣਨ ਬਢੜੀ ਦਾ ਏਹ ਸਵਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਰਸਕਿਓ ਨਹੀਂ ਰਸਿਆ ਜਾਵੇਦਾਰੈ । ਦੁਖੀ ਭੁਗਿਆ ਨਾਮਾਣੀ ਦਾ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਕਿਉਂ ਲਿਖਾਂ ਸੋਹੇ ਵਿਸ ਫਟਦਾਰੈ । ਅਤੀ ਦੁਖ ਭੁਗਿਆ ਮੰਦਾ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਵਿਸ ਫਟ ਜਾਵੇ ਪਏ ਤੜਫ ਮਰਸੇ । ਜੇਕਰ ਸੁਣੋ ਬਚਿਓ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਰੋਹ ਲੁਟੀ ਹੋ ਕੁਠੀ ਹੋ ਰਹੇ ਬਾਜ਼ਾਂ । ਕੀਤਾ ਜਬਤ ਫਰੀਗ ਨੇ ਮਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਘਣੇ ਫੁਰੀ ਕੁਸਾਈ ਨੇ ਜਖਮ ਕੀਤੇ । ਰੰਗ ਜਰਦ ਹੋਏਆ ਦੁਖਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਭਾਗਡੀ ਪੀੜ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇ । ਪਿਆ ਦੁਹ ਚੰਡਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਕੀਤੇ ਜਖਮ ਬੇਦਰਦ ਨੇ ਸਰਦ ਹੋ ਗਏ । ਫਟੇ ਆਕੜੇ ਜੀਓਣ ਮੁਹਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਇਤਨੇ ਜਖਮ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਜਗਰ ਅੰਦਰ । ਗਦਰ ਸੋਚਿਆ ਦੇਖਕੇ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਾਰਾਂ ਅਰਸ ਕੀਥ ਜਾਵੇ । ਸੁਣਕੇ ਸੁਣੇ ਨਾਂ ਦੁਖ ਪਤਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਏਜੰ ਵਾਲਿਓ ਸੁਣੋ ਪੁਕਾਰ ਮੇਰੀ । ਬੋਹਤ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਜੁਮੇ ਸਵਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਲਖਾਂ ਕਾਲ ਪਲੇਗ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ । ਹਰ ਦਮ ਓਧੇ ਰਹੇ ਪਿਆਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਲਹੂ ਸੁਕਿਆ ਤੇ ਖੁਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਮੇਰੇ । ਖੜਕੇ ਚਮੱਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਏਜੰ ਵਾਲਿਓ ਫੜੇ ਫਰੀਗ ਤਾਈ । ਖੂਬ ਨਿਕਲੇ ਵਿਲੀ ਭੁਬਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਕੇਹੀ ਜੁਲਮ ਦੀ ਖਿਜਾਂ ਬਹਾਰ ਆਈ । ਨਾਮ ਮੇਟ ਕੀਤਾ ਬੇ ਮਸਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਸੋਇ ਨ ਚਿੜੀ ਜਗ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ । ਅਜ ਕਾਂਗੜੀ ਦੇ ਵਾਲਾ ਹਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਜਾਲਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੇਟੇ ਨੂੰ । ਲੋਏ ਬਚਿਓ ਨਾਮ ਸੰਭਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਏਜੰ ਵਾਲਿਓ ਕਿਓਂ ਹਥੀ ਪਾਲਦੇ ਹੋ । ਦੁਸਮਣ ਸਖਤ ਫਰੀਗ ਚੰਡਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਕਾਹਨੂੰ ਆਪ ਲੁਟੇ ਦੇ ਹੋ ਸੋਹ ਮਰਦੇ । ਕੀਤੀ ਭੁਲ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਵਾਲ ਮੇਰਾ ॥
 ਅਜ ਹਈ ਵੇਲਾ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣੇ ਦਾ । ਬੋਹਤ ਅਜੇ ਭੀ ਬਚ ਜਾਵੇ ਮਾਲ ਮੇਰਾ ॥

ਤਿੰਦੇ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ

ਤਿੰਦੇ ਸਤਾਨੀਓਂ ਜਗਾਧਿਆਨ ਮਾਰੇ	' ਸਾਡੀ ਬਾਪਦਾਦੇ ਵਾਲੀ ਚਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਲਖੇ ਕਖੋਂ ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਸੇਰ ਮਾਰੇ	' ਅਜੇ ਵੀਹਨੇਂ ਆਵੇ ਖਿਆਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਖਾਤ੍ਰੁ ਧਰਮਦੀਸਤ੍ਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਾਡੇ	' ਕੀਤੇਓਂ ਨੇ ਜੀਗ ਕੁਮਾਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਸਖਤੀ ਦੇਖਕੇ ਜਲਮਦੀ ਨਹੀ ਕੀਥੇ	' ਡੁਟੇ ਹੋਓਂ ਤਿੰਦੇ ਜਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਸਾਕੇ ਸਿੰਘ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਯਾਦ ਜੇ ਕਰ	' ਖੂਨ ਮਾਰੇ ਸਾਰੇ ਉਛਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਏ ਤਾਈਂ ਜਗ ਜਾਣੇ	' ਕਾਇਮ ਕਰ ਗਏ ਜਗ ਮਸਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਸਾਮ ਸਿੰਘ ਸੁਰਾਹ ਅਟਾਹੀ ਵਾਲੇ	' ਬੁਢੀ ਉਮਰ ਲਖਾਂ ਘਾਲੇ ਘਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਦੁਨੀਆਂ ਤੀਕ ਗੋਰੀਸੀਨਾਮ ਜਗ ਓਤੇ	' ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣੁਰੀਓਂ ਦਾ ਹਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਜਿਨ ਜਾਮ ਸਹੀਰੀ ਦੇ ਨੇਸ਼ ਕੀਤੇ	' ਸਰਾਹੀਓਂ ਹੋਓਂ ਅਸਤ ਹਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਜਿਨ ਦੇ ਸਖਾਤ੍ਰੁ ਸੀਸ ਭੇਟੇ ਕੀਤੇ	' ਜੀਓਂ ਦੇ ਸਰਾਹੀਸਨੇ ਨਿਹਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਬੈਹਤ ਦੁਰਕਾਹੀ ਸੋਝੁ ਹਾਲ ਹੁਣ	' ਲਖਾਂ ਫਿਰਨ ਹੁਣ ਦੇ ਹੀਰੇ ਜਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਮਿਸ਼ਟ੍ਰਿਤ ਲਕ ਤੇ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਯਾਰੇ	' ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਭੁਗਵਾਨ ਕੁਮਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਘੋਸ਼ਾ ਮਚੀਓਂ ਤੇ ਬਰਕਤ ਲੱਖ	' ਹਸਰਤ ਮੁਹਾਨੀ ਤੇ ਹਰਿਆਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਜੇ ਲਕਟੇ ਦੇ ਝੁਟੇ ਫਾਂਸੀਆਂ ਤੇ	' ਬੀਰ ਸਦਾ ਕੂਤੇਰੇ ਤੀ ਜਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਦੇ ਵੀ ਮੈਢਿਮ ਕਮਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੁਹਮਾਂ	' ਪਿੰਡੀ ਦਾਸ ਤੇ ਨੇਰ ਗਪਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਹਸਰਤ ਸੂਫੀ ਬਹਿੰਦੁ ਮੋਹਨ ਘੋਸ਼ਾ ਦੁਹਮੇ	' ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਕਤਾਹੁ ਸਨ ਕੁਮਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਜੇ ਅੰਤ ਸਹੀਦ ਹੋਇਆ	' ਬਰਨ ਸਿੰਘ ਸੀਓਂ ਦੇ ਨਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਕੀਕ ਸੂਰ ਕੀਤਾ ਏਨੇ ਸੁਰਿਆਂ ਨੇ	' ਸੁਖੀ ਦੁਸ਼ਰੇ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਜਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਜਲਾ ਦੁਤਨ ਬੈਠੇ ਦਿਵ ਦਾਨ ਸਾਰੇ	' ਸਾਨੀ ਭੋਲਿਓਂ ਆਵੇ ਖਿਆਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਢਾਇਆ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਥੇ ਸੀਸ ਲਾਇਆ	' ਸਿੰਘੇ ਅਜੇ ਸਾਡਾ ਮੰਦਾ ਹਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਪਏ ਕਾਗਜਾਂ ਤੇ ਲੀਖਾਂ ਮਾਰੇ ਹੋ	' ਫੜੇ ਹਥ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਦੁਸ਼ਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਅੰਦੇ ਮਨ ਤੇ ਕਾਨੀ ਜੋਰ ਪਾਇਆ	' ਸਿੰਘਾਂ ਦਿਓਂ ਸੇਰਾਂ ਵਾਲੀ ਚਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਓਹੇ ਹਿਰੀਓਂ ਦੇ ਸਨੀ ਸਾਂਭ ਲਈਏ	' ਸਾਡੇ ਮਾਰੇ ਖੂਨ ਉਛਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਫਿਰੇ ਦਿਓਂ ਪੁਰੇਸ਼ ਬਰਨਾਮ ਹੀਰੇ	' ਲੈਂਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਸੰਭਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਪੈਣ ਜਾਨ ਤੇ ਨਸੇ ਦਿਓਂ ਮਸਤ ਫਿਰੇ ਮਥੇ	' ਜਾਵੇ ਦੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਫੇਫੇ ਫੁਟੇ ਵਧੇ ਗਏ ਸ਼ੀਰ ਕਾਨੀ	' ਆਹੁ ਰਖੀ ਹੋਇ ਜਤਨ ਦੁਸ਼ਕਿਓਂ ਨਹੀ
ਨਜਰ ਮਾਰੇ ਚੀਨ ਜਾਪਾਨ ਦੁਨੀ	' ਦੁਨੀਆਂ ਦਿਓਂ ਓਹ ਫਿਰਨ ਖੁਸ਼ ਹਾਲਕਿਓਂ ਨਹੀ

ਦਰਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨਨ ਨਾਂ ਨਾਸ ਸਾਡੇ	ਸਾਡ ਪੁਛਦ ਕੋਈ ਹਵਾਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਜੇਹਲਾਂ ਕਟੰਦੇ ਝੂਟੰਦੇ ਫਾਂਸੀਆਂ ਤੇ	ਅਸੀਂ ਪੁਛਦੇ ਓਨਾਂ ਹਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਭਾਰਤ ਮਾਤ ਦੀ ਗੋਰ ਵਿਚੋਂ ਗੋਰ ਦੁੱਖ	ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖ ਮਰਦੇ ਸ਼ਰਮ ਨਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਗਲਾਂ ਫੇਰੀਆਂ ਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਜ਼ੋਰ ਪਾਪ	ਅਮਲੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੁੱਖੀ ਨਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਸੂਤੇ ਪਏ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਵੇ	ਲੈਂਦੇ ਚੌਂਬੜੇ ਨਾਸ ਓਠਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਗੋਂ ਹੋਕੇ ਕਰਮ ਰੱਖੋ	ਲੈਵੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਸੰਭਾਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਮਰਕਣ ਅਤੇ ਕਨੇਡੇ ਵਿਚੋਂ ਗੋਰ ਦੁੱਖ	ਤੋਹਣ ਮਾਰਦਾ ਖੂਨ ਓਠਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਕੀਕੁਝ ਕਰਨ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚੋਂ ਫੇਰ ਜੇਝੇ	ਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਪਿਆਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਅਓ ਚਲੀਏ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਸੋਰ ਮਰਦੇ	ਅਤੰ ਹੋਗਿਆ ਜੇ ਮੰਦਾ ਹਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਚਲੋ ਪਦੇਸ਼ ਕਰੀਏ ਮੁਲਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ	ਸਾਰੇ ਖੋਲਦੇ ਜਲਮ ਦਾ ਹਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਅਧੂਰੇ ਪਏ ਸਾਰੇ	ਹੈ ਮਲੂਮ ਸਾਡੇ ਪਲੇਂ ਮਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਦੋਸ਼ੋਂ ਕਢੀਏ ਚਲਕੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ	ਦੋਖੇ ਫੇਰ ਹੁੰਦੇ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਭੁੱਡੀ ਫੇਰੀਏ ਮੁਲਕ ਓਧਾਰ ਕਾਰਨ	ਦਿਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਦਲ ਸਾਡਾ ਹਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਗਦਰ ਕਢੀਏ ਚਲਕੇ ਮੁਲਕ ਅੰਦ੍ਰ	ਦਿੰਦੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦ੍ਰ ਭਾਂਬੜੀ ਬਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਸਭਾ ਬੰਨਕੇ ਡਿਓਟੀਆਂ ਵੰਡ ਦੇਈਏ	ਕਰਦੇ ਪਾਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਾ ਹਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਫੇਜ਼ਾਂ ਵਾਲਿਓਂ ਕਾਸ ਨੂੰ ਡੇਰ ਲਾਈ	ਦਿੰਦੇ ਨਾਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਫੰਗਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਕਿਓਂ ਖਮੋਸ਼ ਬੈਠੇ ਅਓ ਮਰਨ ਵਾਲੇ	ਸਾਡੇ ਦਿਲੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਹੋਕਾ ਕੁਖੀ ਦੇਵੇ ਮੁਲਕ ਪੈਰੋਂ ਚੁੱਕੇ ਦਾ	ਜਲਦੀ ਗੋਰ ਦੁੱਖ ਕਰਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਖੜ੍ਹੇ ਸ਼ਰੀ ਝੂਟੰਗਏ ਫਾਂਸੀਆਂ ਤੇ	ਗੁਸੇ ਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਚੋਹੇ ਲਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਏਸੇ ਝੁੱਪ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਦਿਤ	ਦਗ ਬਾਜ਼ਰੀ ਸਮਝਦੇ ਚਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ
ਬਰ ਬਰ ਏਹ ਗਦਰ ਦੀ ਬੈਨਤੀ ਹੈ	ਲੈਂਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਸੰਭਾਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ

ਉਗਾ ਦੁਕਤ ਹੈ ਗਦਰ ਮਚਾਵੁੰਦਾ
ਭੈ ਸ਼ਾਨਤੋਂ ਮਾਣੁ ਗੁਮਾਨ ਵਾਲੇ
ਲੜਨ ਮਰਨ ਤੋਂ ਜੇ ਕਰਾਂ ਖੈਣ ਆਵੇ
ਖਾਹੇ ਰੁਖੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਮਸਤ ਹੋਇੰਦੇ
ਫੇਜ਼ਾਂ ਵਾਲਿਓਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਮਤ ਮਾਗੀ
ਬੁਰੀ ਹੈ ਕਰੀ ਨਰਕ ਤੋਂ ਕੋਹੁ ਸਿਆਣੇ
ਦੁੱਖੀ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਪੇਗਿਆ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪ

ਹਿੰਦੋ ਸਤਾਨੀਓਂ ਡੇਰੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਕਿਓਂ
ਛੁਟੰ ਚੁਕਦੇ ਫਿਰੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕਿਓਂ
ਅੰਦ੍ਰਿਜ਼ੀਆਂ ਗਦਰਨੂੰ ਸਾਈਆਂ ਕਿਓਂ
ਝੋਕਾਂ ਅਮਲੀਆਂ ਦੇ ਦੁਗਲ ਲਾਈਆਂ ਕਿਓਂ
ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਰੇ ਲੜਾਈਆਂ ਕਿਓਂ
ਜਾਣ ਬੁਝਕੇ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਕਿਓਂ
ਵੇਲਾ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦੇ ਰੀਆਂ ਫਾਈਆਂ ਕਿਓਂ

ਕਾਫੀ ਫੰਦ

ਗੁਰੂ ਪਾਰਟੀ ਬੀੜ ਚੁਕਿਆ ਹਿੰਦ ਆਜਾਦ ਕਰਾਵਨਾ
 ਆਓ ਸੇਰੇ ਗੁਰੂ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀ ਖੁਜਾਵਨਾ
 ਟੋਜ ਬਥੇਗੀ ਪਾਸ ਅਸਾਡੇ ਭਾਈ ਸਾਡੇ ਬੇੜਿਆਂ ਮੇਂ
 ਨਾਮ ਕਟੇ ਤੇ ਕਈ ਗੁਰੂਵੀਏ ਵਸਦੇ ਨਗਰ ਖੇੜਿਆਂ ਮੇਂ
 ਲੋਕ ਹਿੰਦ ਦੇ ਬੜੇ ਸੁਰਾਈ ਫਸ ਗਏ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਝੇੜਿਆਂ ਮੇਂ
 ਰਾਜ ਨੀਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾਂ ਕੋਈ ਝਗੜਨ ਪਏ ਬਖੇੜਿਆਂ ਮੇਂ
 ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਸਭੁ ਭੁਖੇ ਮਰਦੇ ਫਿਕਰ ਸੁਰਗ ਨੂੰ ਜਾਵਨਾ
 ਆਓ ! ਸੇਰੇ ਗੁਰੂ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀ ਖੁਜਾਵਨਾ
 ਹਿੰਦੁ ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਕੌਮ ਅਸਾਡੀ ਹੈ
 ਏਹ ਬਰਮਾਸ ਚਾਲਾਕ ਫਹੰਗੀ ਸਭ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਫਾਡੀ ਹੈ
 ਅਪਸ ਵਿਚੋਂ ਇਤਫਾਕ ਨਾਂ ਕੀਤਾ ਵਡੀ ਭੁਲ ਅਸਾਡੀ ਹੈ
 ਟਰਕੀ, ਚੀਨ, ਮਿਸਰ ਤੇ ਕਾਬਲ, ਜਰਮਨ, ਭੀ ਵਲ ਸਾਡੀ ਹੈ
 ਆਓ ! ਕੁਠੇ ਹੋ ਕੇ ਲੜੀਏ ਵੇਲਾ ਹੈ ਮਿਲ ਜਾਵਨਾ
 ਆਓ ! ਸੇਰੇ ਗੁਰੂ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀ ਖੁਜਾਵਨਾ
 ਮੰਦ ਅਤੇ ਮਸੀਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਨਿਕਾਲੇ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਰਿਸ਼ ਦੇ ਕਾਲੇ ਜੀ
 ਗਏ ਬਹਾਦਰ, ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ, ਬਾਂਦਰ ਪੁਛ ਵਾਲੇ ਜੀ
 ਖੁਫੀਆ ਰੋਸ ਘਾਤ ਓਹ ਕਰਦੇ ਸਾਡੇ ਜੋ ਰਖ ਵਾਲੇ ਜੀ
 ਇਹਨਾਂ ਪਾਪੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਫਿਕਰ ਕਰੋ ਬਚ ਜਾਵਨਾ
 ਆਓ ! ਸੇਰੇ ਗੁਰੂ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀ ਖੁਜਾਵਨਾ
 ਕੌਮੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਨਾਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਇਜ਼ਤ ਦੇ ਭੁਖੇ ਜੀ
 ਗਲਾਂ ਥੀ ਘਰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਗੈਰੇ ਹੁਖੇ ਜੀ
 ਕੌਮਕਾਰ ਨੂੰ ਜੀ ਨਾਂ ਕਰਦਾ ਤੀਰਚਲਾਵਣ ਸੁਕੇਜੀ
 ਇਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਚਣਾ ਯਾਰ ਏਹ ਸੁਕਾਗੀ ਕੁਤੇ ਜੀ
 ਓਹਨਾਂ ਕੌਮੀ ਕੌਮਕੀ ਕਰਨਾਂ ਫਿਕਰ ਜਿਨਾਂ ਫੜੇ ਜਾਵਨਾ
 ਆਓ ! ਸੇਰੇ ਗੁਰੂ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀ ਖੁਜਾਵਨਾ

ਲੀਡਰ ਬਣਕੇ ਇਜਤ ਚੋੜ੍ਹੇ ਕੋਮੀ ਸੇਵ ਕਰਦੇ ਨਾ ।
 ਡਾਕੂ ਸਾਨੂੰ ਲੁਟੀ ਜਾਂਦੇ ਗਾਖੀ ਸਾਡੀ ਕਰਦੇ ਨਾ " ।
 ਆਪ ਬਗਾਨਾ ਲੁਟਣ ਬੈਠੇ ਫਿਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰਦੇ ਨਾ ।
 ਸਚੀ ਸੇਵ ਕਰਨ ਨਾਂਦਿਓ ਪਾਸੇ ਹੋਕੇ ਮਰਦੇ ਨਾ " ।
 ਉਲਟ ਮਰਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਟੰਗਾਂ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੰਜਾਵਨ ਦਾ " ।
 ਜਾਨ ਪਾਯਾਗੀ ਕਰੋ ਨਾਂ ਸੋਰੇ ਇਕੱਦਿਨ ਨਿਕਲ ਜਾਣੀ ਹੈ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਮੀ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਮਿਲਣਾ ਪਦ ਨਿਰ ਬਾਣੀ ਹੈ " ।
 ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਾਂ ਝੰਡਾ ਸਾਡਾ ਅਖੀਂ ਸਾਡੀ ਕਾਣੀ ਹੈ ।
 ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਾਲ ਅਸਾਡੇ ਹੁੰਦੀ ਕੁਤੇ ਖਾਣੀ ਹੈ " ।
 ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਦੁਹੋ ਜੇਕਰ ਸੋਕ ਨਸ਼ਾਨ ਚੜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੰਜਾਵਨ ਦਾ " ।
 ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਗੁਲਾਮੀ ਅੰਤ੍ਰ ਜੈਸੇ ਕੀੜਾ ਮੋਹੀ ਦਾ ।
 ਸੇਵ ਖਾਤ੍ਰ ਕੁਝ ਨਾਂ ਦੇਂਦਾ ਘਟ ਲਿਆ ਮੂੰਹ ਬੋਹੀ ਦਾ " ।
 ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਲੇਖਾ ਸੈਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਚੋਹੀ ਦਾ ।
 ਹਲ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ਕਰੋ ਖਾਤਮ ਕੰਮ ਫਰੀਗੀ ਗੋਹੀ ਦਾ " ।
 ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਹ ਸਾਂਝਾ ਕੰਮ ਚਲਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੰਜਾਵਨ ਦਾ " ।
 ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡਾ ਯੂਰਪ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਫਸਿਆ ਫਾਗੀ ਡਾਡੀ ਹੈ ।
 ਜਰਮਨ ਸੋਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਘੇਰੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਢਿਲੋਂ ਅਸਾਡੀ ਹੈ " ।
 ਅਗੇ ਜਿਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਾਲਮ ਫਾਡੀ ਹੈ ।
 ਢੇਢੀ ਹਿਮਤ ਕਰੋ ਹਿੰਦੀਓ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਸਰ ਤੁਸਾਡੀ ਹੈ " ।
 ਹਥੋਂ ਹਥੀਂ ਫੜ ਲੋ ਸੋਰੇ ਵੇਲਾ ਢਿਲੋਂ ਨਾਂ ਲਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈਏ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਖੁੰਜਾਵਨ ਦਾ " ।
 ਪੈਹਿਲ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ।
 ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਲਾ ਪ੍ਰਜਾਤਾਈ ਚੋਰਾਂ ਥੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕਰੋ " ।
 ਡਾਕੇ ਮਾਰ ਡਾਕੂਆਂ ਉਤੇ ਕੌਠੀ ਹਥਿਆਰ ਕਰੋ ।
 ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਮੈਕਾ ਦੇਖੋ ਸਾਰਾ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ " ।

ਸੁਤੀ ਪੁਜਾ ਜਾਗ ਪਈ ਜਦ ਅਗੇ ਕੀਮ ਚਲਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕ ਨਹੀਂ ਪੁਜਾਵਨ ਦਾ ॥
 ਦਾਣਾ ਫਕ ਬੰਦ ਕਰੇ ਹੁਣ ਇਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਤੇ ।
 ਕਣਕ ਟੇਸ਼ਨ ਉਤੇ ਜੇਹੜੀ ਹੋਜਾਓ ਅਗੇ ਲਗਾਵਨ ਤੇ ॥
 ਹੇਲਾ ਤਾਹਾਂ ਕਟਦਿਓ ਹੁਣ ਹੋ ਜਾਓ ਪੁਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਤੇ ।
 ਗਤ ਬਹਾਤੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਹੋ ਜਾਓ ਦਾਓ ਲਗਾਵਨ ਤੇ ॥
 ਪੁਲਸ ਫੌਜ ਜੇ ਅਗੇ ਆਵੇ ਕੀਮ ਕਰੇ ਸਮਝਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕ ਨਹੀਂ ਪੁਜਾਵਨ ਦਾ ॥
 ਥੋਥੇ ਬਾਜ ਫਰੀਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਜਾਲ ਵਢਾਇਆ ਹੈ ।
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣ ਗਈ ਸਿਰ ਤੇ ਬੈਠਤਾ ਹੀ ਘਬਰਾਇਆ ਹੈ ॥
 ਮਥਾਂ ਲਗਾਂ ਨਾਲ ਜਰਮਨੀ ਹੁਣ ਕਿਓਂ ਮੂੰਹ ਕਮਲਾਇਆ ਹੈ ।
 ਸਾਹੀ ਬੰਦ ਤਜਾਰਤ ਹੋਈ ਸਾਸ ਲਚਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥
 ਹੁਣ ਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੋਈ ਭੀ ਜਾਂਦੀ ਦੰਗ ਨਹੀਂ ਬਚ ਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕ ਨਹੀਂ ਪੁਜਾਵਨ ਦਾ ॥
 ਐਸਾ ਮੈਕ ਹਥ ਨਾਂ ਐਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਾ ਹੈ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਦਾ ।
 ਦੁਸ਼ਮਣ ਫਸਿਆ ਵਿਚੋਂ ਕੁੜਿਕੀ ਮੈਕ ਗਦਰ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ॥
 ਪਤਲਾ ਕਰੇ ਸਤਾਬੀ ਸੋਰੇ ਮਨਤਰ ਏਸ ਮਦਾਹੀ ਦਾ ।
 ਅਖੀਂ ਘਟਾਂ ਪਾਨਾਂ ਜਾਵੇ ਬਚਣ ਦਾਓ ਕੰਵਾਰੀ ਦਾ ॥
 ਏਸ ਕੀਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਾਂ ਕੋਈ ਕਰੇ ਦੰਗ ਫਸਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕ ਨਹੀਂ ਪੁਜਾਵਨ ਦਾ ॥
 ਢੇਤੀ ਹੀ ਸਭ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜੰਗ ਬੜਾ ਮਚ ਜਾਵੇ ਗਾ ।
 ਜੇਹੜਾ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਨਾਂ ਓਹ ਆਪਣੇ ਨਾਸ ਕਰਾਵੇ ਗਾ ॥
 ਸਾਹੀ ਉਮਰ ਗੁਲਾਮੀ ਅੰਦਰ ਝੁਰ ਝੁਰ ਜਾਨ ਗਵਾਵੇ ਗਾ ।
 ਸਭੇ ਹੀ ਦੁਰ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਬਜ਼ਦਿਲ ਨਾਮ ਪਗਾਵੇ ਗਾ ॥
 ਏਸ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲੋਂ ਯਾਰੇ ਕੀਮ ਚੰਗਾ ਮਰ ਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਦਰ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕ ਨਹੀਂ ਪੁਜਾਵਨ ਦਾ ॥
 ਵਿਚੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਏਹ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ।
 ਐਸਾ ਫੇਰ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਐਨ੍ਹਾਂ ਹਥੋਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ॥

ਮਰਦ ਗਜਰੇ ਵਿਚ ਮੈਰਾਨੀ ਝੁੰਡੁ ਲਿਖਣੁ ਪਾਰ ਨਹੀ
ਜਾਨ ਪਯਾਗੀ ਕਰੇ ਨਾਂ ਸੋਰੇ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀ
ਆਓ ! ਵਿਚ ਮੈਰਾਨੀ ਗਜੀਏ ਵੇਲੇ ਪਿਛਨ ਜਾਵਨਦਾ
ਆਓ ! ਸੋਰੇ ਗਰਰ ਮਚਾਈਏ ਮੈਕ ਨਹੀ ਖੀਜਾਵਨਦਾ

ਕਥਿਤ

ਚੀਜ਼ ਕੀ ਜਗਨ ਦੀ ਜੇ ਲੋੜ ਸਾਨੂੰ ਪਾਨ ਦੀ ਹੈ ।
ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਨ ਦੀ "
ਕੁਲ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਪਾਓ ਗਲੋਂ ।
ਉਢੇਗੀ ਤਿਆਗੀ ਝੁਟ ਜੰਗ ਦੇ ਮਚਾਨ ਦੀ "
ਪਾਏਏ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੈਰਿਲ ਕੁਝ ਦੇਈਏ ਬਾਰਹ ਨੂੰ ।
ਉਢੇਗੀ ਅਸਾਡੀ ਬਾਰਸਾਹੀ ਸ਼ਾਨ ਮਾਨ ਦੀ "
ਉਢੇਗੀ ਤੁਕੀ ਪਿਛੇ ਬੈਹੁਤ ਹੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ।
ਕਰ ਲੈ ਤਿਆਗੀ ਪੈਰਿਲ ਗਰਰ ਮਚੇਣ ਦੀ "

੩

ਵਿਚੋਂ ਬਥੇਰੀ ਵਧ ਜਾਏਗੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਏਆਂ
ਕਿਸੇ ਨਾਂ ਮਜ਼ਾਲ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਅਟਕਾਨ ਦੀ "
ਬਸੇ ਰਸੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਂ ਸਾਹਾ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇ ।
ਉਲੀਜਣੇ ਉਈ ਪੰਡ ਟੈਕਸ ਲਗਾਨ ਦੀ "
ਬਚੋ ਅਤੇ ਐਰਤਾਂ ਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਕ ਸਕੂ ।
ਪਗੀਕਰੇ ਲੋੜ ਪੈਰਿਲ ਹੋਵੇ ਨੇ ਨਸ਼ਾਨ ਦੀ "
ਉਢੇਗੀ ਤੁਕੀ ਪਿਛੇ ਬੈਹੁਤ ਹੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ।
ਕਰ ਲੈ ਤਿਆਗੀ ਪੈਰਿਲ ਗਰਰ ਮਚੇਣ ਦੀ "

੩

ਬਰਾਂ ਬਰਾਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਜੇ ਰਖੇ ਹਥ ਯਥਾ ਪਾਸ ।
ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਲਾਈਆਂ ਕਰੇਣ ਦੀ "

ਮੁਖ ਨ ਕੋਈ ਜੇਵੇ ਸਭੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੇਵਨ ।
 ਸਭੇ ਪਾਨ ਵਾਨ ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਨ ਚੁਗਾਨ ਦੀ ॥
 ਜੀਗਰਿਦ ਸਾਡਾ ਸਾਰੇ ਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਭਿਰੇਰਾ ਯਾਰੇ ।
 ਦਿਤਾ ਹਥ ਏਹ ਫਰੀਗੀਆਂ ਦੇ ਗਲ ਵਢੀ ਹਨਦੀ ॥
 ਜੇਵੇ ਗੀਤ ਕੀ ਮਿਠੇ ਬੋਹਤ ਜੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ।
 ਕਰ ਲੋਤਿਆਗੀ ਪੈਹਿਲਾਂ ਗਰਹ ਮਚੇਣ ਦੀ ॥

੪

ਅਸੀਂ ਦੂਰ ਕਰਾਂਗੇ ਸਤਾਬੀ ਏਹਨਾਂ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ।
 ਕੋਈ ਨਾਂ ਮਜਾਲ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਪੈਰ ਪਾਨਦੀ ॥
 ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਆਬਾਦੀ ਅਜੇ ਤੀਸ ਹੈ ਕੋਰ੍ਹ ਭਾਈ ।
 ਥੋੜੀ ਸੀ ਆਬਾਦੀ ਤੇ ਆਜਾਦੀ ਹੈ ਜਾਪਾਨਦੀ ॥
 ਓਠੇ! ਬੀਗਰਿਦੀਓ ਸਤਾਬੀ ਵੇਲਾ ਆਣ ਪੈਹਿਲਾਂ ।
 ਯੁਗਪਦੇ ਵਿਚੋਂ ਫੌਜ ਫਸੀ ਬੇਈਮਾਨਦੀ ॥
 ਜੇਵੇ ਗੀਤ ਕੀ ਮਿਠੇ ਬੋਹਤ ਜੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ।
 ਕਰ ਲੋਤਿਆਗੀ ਪੈਹਿਲਾਂ ਗਰਹ ਮਚੇਣ ਦੀ ॥

੫

ਭੁਲੇ ਭੋਲੇ ਹੋਈ ਕਾਲਾ ਨਾਗ ਗੋਰ ਪਾਲਿਓ ਨੇ ।
 ਖੰਡ ਵਿਚੋਂ ਜੈਹਿਰ ਪੀਤਾ ਸੀਗਜਿਓ ਕੁਸੀਗੀਦਾ ॥
 ਮਾਲ ਤੇ ਮੁਲਕ ਸਾਰਾ ਖੁਸ਼ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਥੇ ।
 ਜੇਗਏ ਗੁਲਾਮ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਖਾਨੇ ਜੰਗੀਦਾ ॥
 ਦੋਰਦਰ ਭੁੱਖੇ ਅਸੀਂ ਹੁਲਦੇ ਜਗਨ ਵਿਚੋਂ ।
 ਪਾਇਆ ਫਲ ਪਾਜੀਆਂ ਮੁਹਾਰ ਮੇਰੇ ਮੰਗੀਦਾ ॥
 ਤੇੜਕੇ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰੇ ਸਾਹਿਨ ਸਾਹ ਕਹਾਏ ਦੇਖੇ ।
 ਕਰੇ ਬੀਜਨਾਸ ਏਸ ਜਾਲਮ ਫਰੀਗੀਦਾ ॥

੬

ਮਕੜੀਦਾ ਜਾਲ ਤੇ ਵਛਾਇਆ ਏਨੇ ਜਾਲਮਾਂ ਨੇ ।
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੁਲਾਮ ਵਾਰ ਚਲਿਆ ਦੁਰੰਗੀਦਾ ॥
 ਕਰੇ ਤਕਨਿਭੇ ਗੀਦੀਵਾਨਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਯਾਰੇ ।
 ਕੋਈ ਗੀਤ ਕੀ ਮਿਠੇ ਬੋਹਤ ਜੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ॥

ਕੰਗਲੇ ਕਮੀਨੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਾਪਾਇਆ ।
 ਸੁੱਖ ਤੇ ਆਰਾਮ ਹੋਇਆ ਸੁਫਨ ਮਲੀਗੀ ਦਾ ॥
 ਵੇਲਾ ਹੈ ਸਿਭਾਉ ਭੈਰਵ ਆਪਣਾ ਮੁਲਕ ਯਾਰੇ ।
 ਕੌਰੋ ਬੀਜ ਨਾਸ ਏਸ ਜਾਲਮ ਫਰੀਗੀ ਦਾ ॥

ਕੋਰੜ ਫੰਦ

ਹਿੰਦ ਦੇ ਸਪੁਤਰੇ ਕੋਰੋਧਿਯਾਨਜੀ । ਸੁਟੋ ਕੇ ਤੇ ਹਿੰਦ ਕੀ ਤੀਰੈ ਵੈਰਾਨਜੀ ॥
 ਤੁਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਾਕੇ ਵੀਰੋਖਾਨ ਜੰਗੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ । ਕੁਟੋ ਕੇ ਬਣਾਓ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਚੁਰਮੇ ॥
 ਫੜ ਲੈ ਸਤਾਬੀ ਹਥੀ ਤੇਗ ਨੰਗੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਕੁੱਤੇ ਸੁਕਾਰੇ । ਆਪੇ ਵਿਚੋਂ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥
 ਪੈਰਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਦੀਆਂ ਪਾਲੇ ਵੰਡੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਰਜਪੂਤੋਂ ਲਾਜ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਓ ਨਾਂ । ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਗ ਲਾਓ ਨਾਂ ॥
 ਮਾਰਕੇ ਮੁਕਾਓ ਰੋਗ ਬਾਜ ਫੇਰੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਕਿਓਂ ਨਾਂ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਮੈਦਾਨੀ ਗਜਰੇ । ਕਿਓਂ ਨਾਂ ਪੀਕੇ ਰਤੋਂ ਗੋਰੀਆਂ ਦੀ ਗਜਰੇ ॥
 ਕਢੋਰਿਓਂ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਲਾਲ ਝੰਡੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਹਿੰਦੀਓਂ ਕੋਰੜ ਤੁਸੀਂ ਤੋੜੀ ਵਸਦੇ । ਚਾਂਭੇ ਦੇ ਕੋਰੜ ਹੈ ਫਰੀਗੀ ਦਸਦੇ ॥
 ਅਠਾਂ ਅਠਾਂ ਟਿਕਦੀਆਂ ਪਾਲੇ ਵੰਡੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਇਕੋ ਲਖ ਸਾਰਾ ਹੈ ਫਰੀਗੀ ਹਿੰਦ ਮੇਂ । ਹਜ਼ਾਰੇਖ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਏਹ ਜਾਣ ਬਿੰਦ ਮੇਂ ॥
 ਦੁਰਤਰੇ ਹੋਣੁ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤੰਗੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਸੁਖਾਂ ਵਾਲੀ ਢੇਜ ਜੇ ਕਰਚੋ ਮਾਨਣੀ ਜਾਲਮ ਫਰੀਗੀ ਦੀ ਤੰਗੀ ਫਾਨਣੀ ॥
 ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਭੜਾਓ ਨਾਲ ਤੇ ਪਾਂਭੇ ਗੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਕਰਕੇ ਗਦਰ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਖਾਂ ਦੁਰਜੀ । ਮੇਗਰੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਇਟੋ ਜਿਵੇਂ ਚੁਰਜੀ ॥
 ਬਾਂਦਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਏਹ ਚੜ੍ਹੇ ਦੇ ਦੰਦੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥
 ਓਠੇ ਸੁਰਬੀਰੇ ਨਹੀਂ ਵੇਲਾ ਸੋਝਦਾ । ਪਾਂਭੇ ਲੇਇ ਰਾਖਾ ਪਨ ਮਚੋਣੁ ਦਾ ॥
 ਪੈਣੁ ਭੰਗੇ ਵੈਣੁ ਮੇਮਾਂ ਹੋਣੁ ਰੰਡੀਆਂ ਖਾਲਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਫਰੀਗੀਆਂ ॥

ਹਿਰੋਸਤਾਨੀ ਵਿਚ ਨਾਂ ਕਰੋ ਵੀਰੋ । ਫੇਤੀ ਕਰੋ ਹੁਣ ਗਰਬ ਮਚਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਗਿਆ ਵਕਤ ਨਾਂ ਆਵਣੁ ਹਥ ਵੀਰੋ । ਚੰਗੀ ਗਲ ਨਾਂ ਫੇਰ ਪਸਤਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਪੈਰਿਲਾਂ ਗਰਬ ਪੁਚਾਰ ਦੀ ਜੇੜ ਸਾਨੂੰ । ਪਿਛੋਂ ਦੂਸਰੀ ਕੀਮ ਕਮਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਫੇਜ਼ ਵਿਚ ਪੁਚਾਰ ਦੀ ਜੇੜ ਫੇਤੀ । ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥ ਮਲਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਪਿਛੋਂ ਵਿਚ ਪੁਚਾਰ ਦੀ ਜੇੜ ਸਾਨੂੰ । ਨਾਲੇ ਗਰਬ ਦੀ ਗੀਜ ਸੁਣਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਜੇਵੇਂ ਖਬਰੋਂ ਦੀ ਜੇਕਾਂ ਸਾਗਿਆਂ ਨੂੰ । ਫੇਰ ਕੋਈ ਨਾਂ ਗਲੋਂ ਫੋਪੈਨ ਵਾਲੀ ।
 ਫੇਰ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਜੇੜ ਸਾਨੂੰ । ਗੋਲੇ ਸੁਟ ਕੇ ਕਿਲੇ ਉੜੈਨ ਵਾਲੀ ।
 ਫੇਜ਼ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਓਥ ਬੈਹੁਤ ਥੋੜੀ । ਬੈਹੁਤ ਫੇਜ਼ ਸਾਡੀ ਹਿਰੋਸਤਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਨਾਮ ਕਰੋਂ ਹਜ਼ਰ ਵੀਏ ਕਰੋ ਅਕਰੋ । ਨਵੀਂ ਹੋਰ ਭਰਤੀ ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਜਿਨਾਂ ਫੇਜ਼ ਅੰਦਰ ਅਗੇ ਕੀਮ ਕੀਤਾ । ਓਨਾਂ ਖਬਰ ਬੰਦੂਕ ਚੁਹਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਅਕਰੋ ਕਰਨ ਹਥ ਯਾਰ ਉਹ ਅਕਲ ਸੇਤੀ । ਸਚੀ ਗਲ ਨਾਂ ਏਥੇ ਸੁਣਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਪੈਰਿਲਾਂ ਜੇਹੜੇ ਤੋਪ ਖਾਨੇ । ਅਤੇ ਕਿਲੇ ਭੀ ਕਰਨ ਦਬੈਨ ਵਾਲੀ ।
 ਜੇਹੜੇ ਕਿਲੇ ਨਾਂ ਅਸਾਂ ਦੇ ਹਥ ਆਏ । ਦੂਰ ਦੂਰ ਕਰੀਏ ਘੇਰ ਪਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਫੇਜ਼ ਆਪਣੀ ਦਾ ਬਾਹਰੋਂ ਲਾ ਪੈਰਿਲ । ਹਸਰ ਬੰਦ ਕਰੀਏ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ।
 ਗੋਰੇ ਮਰਨ ਭੁਖੇ ਆਪੇ ਕਿਲੇ ਅੰਦਰ । ਸਾਨੂੰ ਜੇੜ ਨਾਂ ਤੋਪ ਚਲਾਣ ਵਾਲੀ ।
 ਤਾਰਾਂ ਕਟ ਕੇ ਖਬਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੀਏ । ਖਬਰ ਨਿਕਲੇ ਨਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਹਿਰੋਸਿਖ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਕਰੋ । ਜੰਗ ਕਰ ਦਿਓ ਬੜੇ ਘਮਸਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਬਸਤੀ ਤੀਹ ਕਰੋੜ ਨਾਂ ਖਤਮ ਹੋਸੀ । ਹੋਵੇ ਜੰਗ ਜੇ ਬੜੇ ਘਮਸਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਸੈਹ ਮਾਰਨ ਗੋਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤਾਂ । ਨਹੀਂ ਜੇੜ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਜਾਲਮ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰਿਓ ਘੇਰਿਆ ਹੈ । ਦਿਸੇਗਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ।
 ਟੁਰਕੀ, ਅਰਬ, ਫਾਰਸ ਕਾਬਲ ਮਿਸਰ ਜੇ । ਫੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਬੁਤਿਆਰ ਅਫਗਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਸਿੰਘ ਚੀਨ ਵਾਲੇ ਜੇ ਕਰ ਕਰਨ ਹਿਮਤ । ਹਥ ਕਾਂਗੋਂ ਨੂੰ ਸਾਥ ਮਲਾਣ ਵਾਲੀ ।
 ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਅੰਦਰ ਸਾਡੇ ਤੋਪ ਖਾਨੇ । ਕਾਫੀ ਫੇਜ਼ ਹੈ ਘੋਸ ਮਚਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਗੋਰੇ ਲੂਣ ਸਮਝੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਆਏ । ਉਹੀ ਫੇਜ਼ ਜੇਹੋ ਹਿਰੋਸਤਾਨ ਵਾਲੀ ।
 ਜੇ ਕਰ ਅਜੇ ਭੀ ਵਕਤ ਸੰਭਾਲਿਓਨਾਂ । ਮਿਟੀ ਖੁਆਰ ਹੋਸੀ ਹਿਰੋਸਤਾਨ ਵਾਲੀ ।

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PK
2656
G44
v.2

Ghadara dī gūñja

